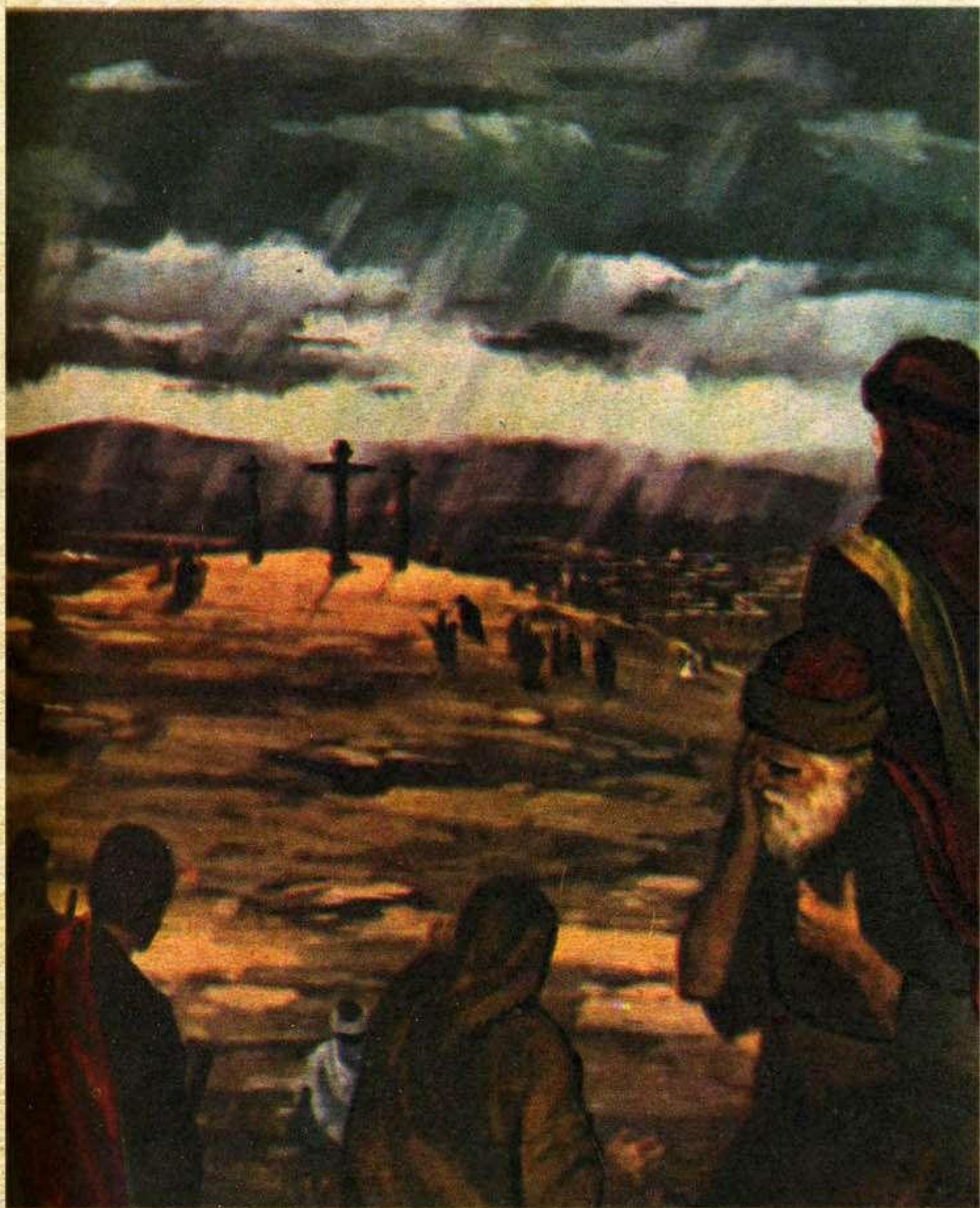

thánh kinh

nguyệt - san

CƠ - QUAN
BỒI - LINH
HỘI - THÁNH
TIN - LÀNH
VIỆT - NAM

403

THÁNG 2 VÀ 3
1973

Suy - gẫm :

NGÀI GÁNH TỘI-LỖI CHÚNG TA TRONG THÂN-THÈ NGÀI TRÊN
CÂY GỖ, HẦU CHO CHÚNG TA LÀ KẺ ĐÃ CHẾT VỀ TỘI-
LỖI, ĐƯỢC SỐNG CHO SỰ CÔNG-BÌNH ; LẠI NHƠN NHỮNG
LẦN ĐÒN CỦA NGÀI MÀ ANH EM ĐÃ ĐƯỢC LÀNH BỊNH.

I Phi-e-rơ 2 : 23

Trong số này:

CẢM-THÔNG * LUI XA HIỆN-DIỆN CỦA CHÚA * CHÚA THÁNH-LINH PHÂN-HƯNG HỘI-THÁNH MỸ-THO * MỘT TRANG TƯ-TƯỞNG * TÔNG-KẾT VÀ NHẬN-ĐỊNH * MỘT NHÀ THÈ THAO DƯỚI BỐN CHỤC KÝ * SỰ CHẾT KHÁCH-QUAN VÀ SỰ CHẾT CHỦ-QUAN * VƯỜN CÂY XANH: KHI GIẢNG-SINH ĐÃ QUA — QUYỀN-NĂNG CHÚA ĐÃ GÌN-GIỮ HỘI-THÁNH EM — ĐỒ KINH-THÁNH — GIẢI-TRÍ — HỘP THƯ... * ĐAU THƯƠNG (Thơ) * BÀI LÀM CHÚNG: CHÚA ĐÃ NHẬM LỖI — CHÚA ĐÃ LÀM THÊM MỘT PHÉP LẠ * MỖI NGƯỜI MỘT GIÁO PHÁI * NHỮNG BÀI HỌC THUỘC-LINH TRÊN ĐƯỜNG TÌM SỰ SỐNG * TIN-TỨC HỘI-THÁNH * TIN VUI, BUỒN * SINH-HOẠT TRUYỀN GIÁO V.V...

Hình bìa: Quang-cảnh ảm-dạm của đời Gô-gô-lha.

HỘP THƯ TÒA SOẠN

Bốn báo nhận được bài:

Hỡi anh chị em đã có bộ lễ-phục chưa? của Đại Bàng, — Cho em và Lá thư cho người yêu-dấu của Nguyên-Thủy, — Bài ca trên suối ngọt của Cam-Tòng, — Hãy vùng dậy của Phước Nguyên, — Một ngày qua của Hoài Thư, — Lên đường và Bài ca cảm-tạ của Biền Tim, — Đôi chân kẻ truyền Tin-lành của Lê phước Nguyên, — Thương-Đế còn làm phép lạ của Ông Nguyễn văn Tư, — Tôi được Chúa kêu gọi của TĐ Mai Hải, — Tiểu sử HT Tin-lành Túc-trung của TĐ Trần thái Sơn, — Nhà thờ và Hội-trường của Ông Trần văn Quân, — Tôi được sanh lại của TĐS Nguyễn đôn Đăng, — Sẵn sàng của Duy Linh, — Ban Thanh-niên An lạc tây của MS Lê quan Hồng, — Bốn mươi bảy năm theo Chúa của Ông Nguyễn văn Hòa, — Dấu lạ phục-sinh của MS Nguyễn thái Dương, — Khi nguyện-cầu của Hoài anh Thy, — Nhật-ký cho bạn của Hoa-Tuyết.

Xin thành-thật cảm ơn.

Thánh-Kinh Thần-học-viện Nha-trang

THÔNG-CÁO

Lễ Mãn-Khóa và Tốt-nghiệp niên-khóa 1972-73 của Thánh-Kinh Thần-học-viện sẽ cử-hành tại Nhà-thờ bản viện vào Chúa-nhật 29 tháng 4 năm 1973 vào lúc 15 giờ. Kính xin toàn-thể con-cái tới-tớ Chúa cầu-nguyện đặc-biệt đề Chúa ban Linh Ân đặc-biệt quý vinh Ngài. Chúng tôi chân-thành cảm-tạ.

Ban Giáo-sư

thánh kinh nguyệt san

CƠ - QUAN BỒI - LINH
HỘI-THÁNH TIN-LÀNH

TÒA-SOẠN VÀ QUẢN-LÝ
14 Hồng-Bàng, Saigon 5
Hộp thư 329, Saigon

Chủ-nhiệm kiêm chủ-bút
MỤC-SƯ ĐOÀN-VĂN-MIỀNG

Tổng Thư-ký Tòa-soạn
MỤC-SƯ NGUYỄN-THANH-HÀNG

Quản-ly
MỤC-SƯ LƯU-VĂN-MÃO

LỆ MUA BÁO

Một số thường:	50 đồng
Trọn năm =	500 đồng
(10 hoặc 11 số kề cả số đặc biệt)	

T.K.N.S.

Giấy phép xuất bản do Nghị-định Bộ
Thông-Tin Saigon số 125/VPTN ngày 3-2-1951

Xã thuyết

CẢM THÔNG

TRONG bài tín-diều các sứ-đồ có câu: «Tôi tin Hội-thánh phổ thông, sự cảm-thông của thánh-đồ...»

Hội-nghị Tin-lành Á-châu lần thứ 6 do Hội Truyền giáo tổ-chức tại Bangkok từ 18-25/2/1973 đã cho chúng tôi thấy và kinh-nghiệm 2 điều nêu trên một cách rõ-rệt hơn bao giờ hết.

Hội-nghị đã qui-tụ 69 Đại-biểu từ 16 quốc-gia, nói các ngôn-ngữ khác nhau, nhưng ngôn-ngữ chánh là Anh-ngữ. Lần này không có Đại-biểu của các HT tại Nam mỹ, Phi-châu và Pháp. Nhưng HTG đã dự-định sẽ tổ-chức Hội-nghị Tin lành thế-giới vào lần tới.

Giữa đại-biểu của 16 quốc-gia, phần nhiều không hiểu ngôn-ngữ, phong-tục, tập-quán của nhau, nhưng vẫn cảm-thông với nhau. Và từ sự cảm-thông đến sự giao-thông mật-thiết với nhau như anh em trong một đại gia-đình. Nên sau một tuần lễ, không ai còn cảm thấy xa lạ hoặc dị-biệt giữa người này với người khác, không ai còn cảm thấy cô-đơn như mình bị lạc vào rừng hoang hay sa-mạc. Trái lại, ai nấy cảm thấy sự ngọt-ngào, ấm-áp, thỏa-mãn đã tràn vào tâm-hồn của mình, làm cho mặt nào cũng vui-tươi, miệng nào cũng nở nụ cười. Dầu sau một tuần lễ mệt-mỏi vì phải họp ngày đêm, ai nấy phải từ-giả nhau ra về, song trong lòng cảm thấy mến-tiếc cái quang-cảnh thiên-đàng tại trần-gian ấy. Thật đúng như lời Phao-lô đã mô-tả trong Côl 3: 11 và Êphê 4: 4-6: «Tại đây không còn người Hi-lạp, người Do-thái, người chịu cắt-bì, người không chịu cắt-bì, người dã-man, người Sy-the, kẻ tôi-mọi hay người tự-chủ, nhưng Christ là mọi sự và trong mọi người. Chỉ có một thân-thể, một Thánh-Linh..., một hi-vọng, một Chúa, một đức-tin, một báp-tem, một Đức Chúa Trời là Cha của mọi người, Ngài vượt trên mọi người, suốt qua mọi người và ở trong mọi người.»

Đành rằng qua các khai-trình, thuyết-trình chúng tôi có chất-vấn, thảo-luận, nhưng với lời-lẽ khiêm-cung, thái-độ ôn-hòa.

Vì ai nấy muốn chia-xẻ với anh em ơn-phước và kinh-nghiệm Chúa cho mình cũng như thu-nhận nơi anh em ơn-phước và kinh-nghiệm Chúa cho họ. Các cuộc chất-vấn và thảo-luận đều nhằm chung một mục-đích là tìm-kiếm ý-chỉ của Chúa để thi-hành.

Chúng tôi vui-mừng tạ ơn Chúa, vì HT tại Úc-châu, Hong-kong, Nam-đương, Tân Ghi-nê, Phi-luật-Tân v.v... được phục-hưng, có kết-quả, đang trên đà phát-triển mạnh-mẽ. Nhưng chúng tôi cảm-thông với HT tại Cao-miên (Cộng-hòa Khmer), Ai-lao, Thái-lan đang còn yếu-đuối, chậm-tiến. Chúng tôi quyết-định cầu thay cho họ để một ngày gần đây HT tại các quốc-gia này cũng sẽ theo kịp đà tiến-triển của HT chung tại Á-châu và trong thế-giới.

Nhơn kinh-nghiệm vừa qua, chúng tôi nghĩ đến lời Chúa trong I Giăng 1:3 « Chúng tôi lấy điều đã thấy, đã nghe mà truyền cho anh em hầu cho anh em cũng được giao-thông với chúng tôi. Vả, chúng tôi vẫn được giao-thông với Cha và với con Ngài là Jêsus Christ. »

Trên đây là sự giao-thông 2 chiều: chiều ngang và chiều đứng, tức là giao-thông với nhau và giao-thông với Chúa. Nó giống hình thập-tự-giá. Thật vậy, trong Chúa Jêsus, và chỉ trong Ngài mà thôi, chúng ta được ơn phước lớn-lao ấy.

Từ khi sa-ngã, nhơn-loại đã mất sự giao-thông với Chúa và với nhau, nên ai nấy mang một tâm-trạng cô-đơn, bơ-vơ, lạc-lỡ giữa chợ đời. Vì vậy nhơn-

loại đã cố-gắng bằng đủ mọi cách để tái-lập sự giao-thông ấy. Song than ôi, thay vì được giao-thông với Chúa, người ta đã giao-thông với quỉ, thay vì được giao-thông với nhau, người ta đã thù nghịch lẫn nhau, bởi ai nấy không chịu nhận thập-tự-giá của Chúa Jêsus là địa-điểm duy-nhất mà tại đó nhơn-loại có thể gặp Chúa và gặp nhau để tái-lập mối giao-thông đã mất.

Nên Giăng đã tiếp: « Chúng tôi viết những điều đó cho anh em, hầu cho sự vui-mừng của chúng ta được đầy-dẫy » (I Gi 1:4). Đức Chúa Trời muốn giao-thông với chúng ta để đồ tuôn sự vui-mừng thiên-thượng vào lòng của chúng ta, hầu cho chúng ta có thể chia-xẻ sự vui-mừng đó cho kẻ khác.

Trong bất cứ một cuộc chiến nào, đối phương luôn tìm cách phá-hủy sự giao-thông trên không, trên bộ, và trên biển, sự giao-thông bằng truyền-thanh, truyền-hình, điện-thoại và vô-tuyến điện-thoại để cô-lập hóa mọi lực-lượng của một quốc-gia, hầu dễ bề chiến-thắng. Ma-quỉ cũng muốn làm như vậy đối với HT của Chúa. Phao-lô đã nói: « Chúng ta không phải là không biết mưu-chước của nó. »

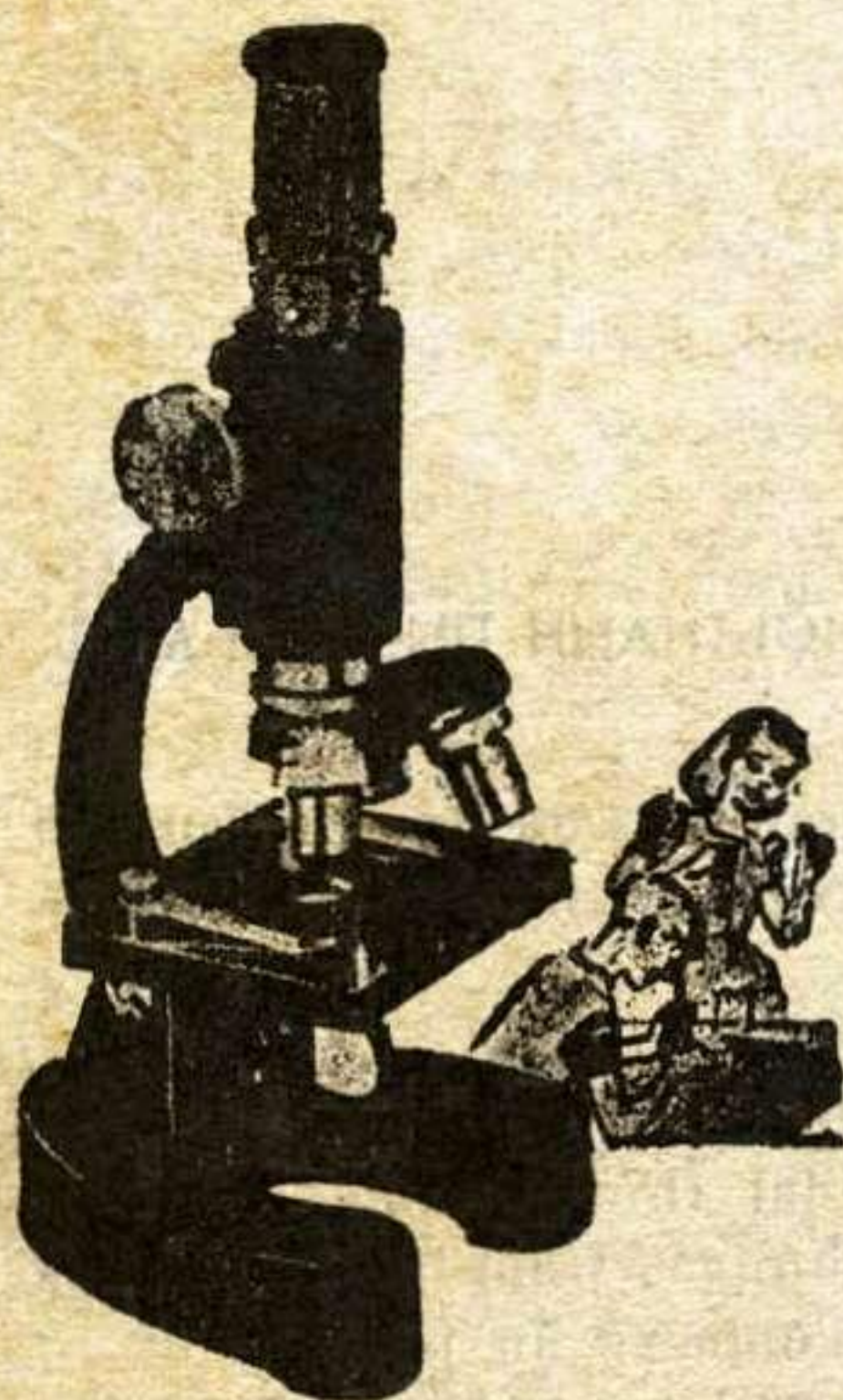
Cầu Chúa cho chúng ta luôn luôn cảm-thông nhau trong mọi cảnh-ngộ và giao-thông mật-thiết với nhau như anh chị em trong một gia-đình, như các chi-thể trong một thân, để HT của Ngài được điều-hòa và nầy-nở một cách hoàn-toàn.

MS Đoàn văn Miêng

THÀNH-KINH N.S.

LUI XA HIỆN DIỆN của CHÚA

Đỗ Đức Trí — Saigon

« Ca-in bèn lui ra khỏi mặt Đức Giê-hô-va »
(Sáng-thế-Ký 4 : 16a)

Ca-in đã được đối-diện với Đức Chúa Trời lần chót và có cơ hội ăn-năn, song anh đã bỏ qua, và lui xa Hiện-diện Ngài. Đối-diện với Ngài, thì được mặt Ngài soi sáng (Dân. 6 : 25), và hóa nên giống hình-ảnh Ngài (II Cô. 3 : 18). Lui xa Hiện-diện Ngài, thì mặt-mây tối-tăm vì chẳng có vinh-quang của Ngài chiếu-rọi. Vậy nên nhiều khi chỉ nhìn con mắt và khuôn mặt của một người nào, ta cũng biết chắc người ấy đang châu trước mặt Đức Chúa Trời, hay là đã lui xa Hiện-diện Ngài. Chẳng những con mắt và khuôn mặt, nhưng rồi lời nói, việc làm và lối sống cũng sẽ chứng-tỏ một người đang gần Chúa hay là đã xa Chúa.

Người nào đã lìa xa Hiện-diện Đức Chúa Trời, thì tự biết rõ lắm. Dầu muốn làm ra vẻ đang sống gần Đức Chúa Trời, song sẽ có những việc làm và lời nói chứng-tỏ ngược lại. Có một điểm rất nghiêm-trọng mà người lui xa Hiện-diện Đức Chúa Trời có lẽ đã

quên, ấy là một lúc nào, vì ganh-tị, người đó đã giết anh hoặc em mình, trong đức-tin hay là trong chức-vụ, y như Ca-in đã giết A-bên (Sáng. 4 : 8). Nếu bàn tay chúng ta vấy máu của linh-hồn người khác thì nói rằng mình đang sống trong Hiện-diện Đức Chúa Trời thế nào được?

Người đã lui xa Hiện-diện Đức Chúa Trời khó thoát khỏi hành-động dưới đây của Ca-in : Khi sanh con trai, anh đặt tên là Hê-nóc, rồi xây một cái thành, cũng đặt tên là Hê-nóc (Sáng. 4 : 17) ; anh vĩnh-cửu-hóa con mình trên mặt đất thay vì vĩnh-cửu-hóa nó trong Nước Đức Chúa Trời. Khi nào chúng ta quá lo cho con-cái mình về phần đời này, như giáo-dục, danh-lợi, gia-tài, sự-nghiep, mà không lo cho chúng về phần đời sau, như sự cứu-rỗi, tin-kính, tận-hiến, tỉnh-thức, thì khi ấy chúng ta đang lui xa Hiện-diện Đức Chúa Trời đó.

Kính lạy Đức Chúa Trời, xin Ngài đưa đến cho con bất-cứ điều chi Ngài muốn, miễn là con không lui xa Hiện-diện của Ngài ; vì lui xa Ngài tức là mất hết và rơi vào nanh-vuốt của Sa-tan.

CHÚA THÁNH-LINH

phấn hưng HỘI-THÁNH MỸ-THO

● BAN TRI-SỰ HỘI-THÁNH TIN-LÀNH MỸ-THO

KHÔNG ai còn lạ gì về những cuộc phục-hưng ở Nam-dương, Trung-hoa và Đại-hàn mà ảnh-hưởng vẫn còn âm-ĩ trong Hội-thánh các xứ ấy.

Riêng ở Việt-nam, hơn 60 năm đón nhận Tin-lành, Hội-thánh đã kinh-nghiệm các cuộc phục-hưng năm 1938, năm 1942 và gần đây nhất cuộc phục-hưng tại Thần-Học Viện Nha-trang năm 1972. Cuộc phục-hưng phát-xuất tại THV năm 1972 đã lan rộng đến vùng Cao-nguyên và âm-hưởng vẫn vang-dội trong nhiều tấm lòng. Tất cả anh em tin-hữu đều tỏ ra khao-khát một sự thăm-viếng thật đậm-đà của Thánh-linh cho chính bản thân mình, cho hội-thánh mình và cho Hội-thánh chung.

Chúa Thánh-linh đã đáp-ứng sự mong-đợi đó và Ngài đã thăm-viếng Hội-thánh Mỹ-tho.

Sáng Chúa Nhật 7-1-1973 Hội-thánh Mỹ-tho nhóm lại thờ-phượng Chúa như thường lệ nhưng với tấm-lòng khác là khát-khao được chia sẻ ân phước Chúa mà Ông Mục-sư Chủ-tọa đã thu-nhận được tại Hội-đồng Bồi-linh Mục-sư Truyền-đạo họp ở Đà-lạt từ ngày 1 đến 4 tháng 1, 1973.

Chúa Nhật 7-1-1973 cũng là Chúa nhật được dành làm ngày kiêng ăn cầu-nguyện cho đồng-bào, đất nước và Hội-thánh. Ở Mỹ tho ngày cầu-nguyện này đã được kéo dài suốt cả tuần-lễ đó. Trong giờ làm chứng ơn-phước Chúa đã ban cho Hội-đồng nói trên — hai diễn-giả bồi-linh là Vị Mục-sư Nam-dương và Vị Mục-sư Ấn-độ — Mục-sư kể lại rằng, chính Ông cũng như Quý Vị Mục-sư Truyền-đạo, Truyền-đạo-sinh kể cả Quý Cụ Mục-sư Tri-Sự đã được Chúa thăm-viếng cách đặc-biệt. Tất cả các Vị hiện-diện đều đã khóc-lóc, xưng tội, ăn-năn và nhận được vô số ân-phước quý báu.... Mục-sư đã nhận-định rằng Hội-thánh sở dĩ không được Thánh-linh thăm-viếng như Ngài đã từng thăm-viếng Đại-hàn, Nam-dương và Trung-hoa là vì Hội-thánh chưa trả giá đúng mức cho sự cầu-nguyện. Cánh cửa Tin-lành đang mở rộng tại Việt-nam, nếu Hội-thánh vẫn thờ-ơ nguội lạnh và không chịu mở lòng mình ra để đón nhận Thánh-linh và rao-truyền Tin-lành, chắc chắn Chúa sẽ đóng cửa Tin-lành

lại như Ngài đã làm tại một vài quốc-gia.

Từng lời, từng lời được phát-xuất với năng quyền của Thánh-linh đã đâm thấu vào tâm-tư của từng anh em tín-hữu. Ai nấy nhận-thức rằng chính tội-lỗi của mình đã ngăn-cách mình với Chúa và chính sự thờ-ơ yếu-đuối của mình đã giới-hạn quyền-năng của Thánh-linh. Buổi làm chứng được tạm ngưng vào buổi trưa, Mục-sư mời Hội-thánh đứng lên cầu-nguyện.

Ngày hôm ấy người ta nghe những tiếng khóc xen lẫn cùng với lời cầu nguyện ăn-năn thống-hối. Một người. Hai người. Rồi cả hội chúng cất tiếng khóc, kêu la, Từng người, từng người lần lượt bước lên tòa giảng quỳ gối trong khi suối lệ tuôn chảy. Cuối cùng người ta thấy trên bục tòa giảng có trên bốn mươi tín-hữu quỳ mọp cầu-nguyện trong giọt lệ, ăn-năn xưng tội với tội danh được kể ra. Tiếng khẩn nguyện kêu khóc đã làm rung động cả nhà thờ. Nhiều anh em tín-hữu quá đau-đớn về tội-lỗi mình đã đập tay, đập đầu xuống nền gạch.

Mãi đến 2 giờ chiều, người người cảm-thấy tấm lòng nặng-nề của mình đã được tho-thời nhẹ-nhàng. Chính Chúa đã tha-thứ hết mọi vi-phạm. Họ đứng lên cất cao giọng hát Ha-lê-lu-gia ngợi-khen Chúa. Khi ai nấy an vị, có nhiều Vị bầy-tỏ niềm ao-ước muốn được nói ra những ân-phước các Vị ấy đã nhận được từ nơi Chúa. Từng người, từng người đứng lên làm chứng và cảm tạ Chúa và những tiếng Ha-lê-lu-gia phát ra từng hồi từng lúc vang-dội cả nhà thờ. Một Vị đã làm chứng rằng, Ông đã hứa nguyện dâng trọn vẹn thì giờ và đời sống mình hầu việc Chúa. Ông đã bị ngăn-trở bởi hoàn-cảnh gia-đình, bởi danh-vọng và bởi sự yếu-đuối của bản thân. Chúa đã cáo-trách Ông về sự không hoàn nguyện. Ông đứng lên xin Hội-thánh cầu-nguyện cho. Ông khẳng-định là nếu đẹp ý Chúa, Ông

sẽ xin từ-chức hiệu-trưởng một trường công-lập để dâng trọn vẹn quãng đời còn lại cho Ngài.

Một tín-hữu khác làm chứng rằng bấy lâu nay Ông lấy làm yếu-đuối trong công-tác chứng-đạo, phát sách. Ông khẩn hứa sẽ dâng thì giờ rỗi-rảnh độc nhất của Ông là chiều Chúa Nhật để chứng-đạo.

Trời đã xế trưa, nhưng không tín-hữu nào để ý đến hoặc giả cảm-thấy đói.

Các vị này đã được no-nê với ân phước tràn đầy của Thánh-linh. Buổi nhóm chấm dứt vào lúc 14.30 giờ, sau khi dự một tiệc thánh phước hạnh. Người người hân-hoan ngợi-khen Chúa.

Chúng tôi nhận-thấy mặc dầu một số tín-hữu ra về, nhưng vẫn còn một vài tín-hữu ở lại đọc Kinh-thánh, tiếp-tục cầu-nguyện tương-giao với Chúa. Như vậy Chúa Nhật ngày 7/1/1973 là ngày đầu tiên trong lịch-sử Hội-thánh Mỹ-tho đánh dấu sự thăm-viếng đặc-biệt của Thánh-linh.

Vào sáng thứ hai 8/1/1973 lúc 5 giờ 30 khi trời còn mờ mờ, nhiều anh em tín-hữu đã đến nhà thờ cầu-nguyện tương-giao với Chúa. Hơn 30 anh em tín-hữu đã tham-dự buổi cầu-nguyện tinh-sương trong kỳ phấn-hưng. Buổi nhóm bắt đầu bằng sự học Kinh-thánh và được tiếp tục bằng sự cầu-nguyện. Một lần nữa tiếng khóc vang lên hòa lẫn cùng lời khẩn-nguyện ăn-năn xưng tội. Âm-thanh của buổi nhóm nghe tựa hồ sóng biển. Từng hồi từng lúc người ta nghe vang lên tiếng Ha-lê-lu-gia, Ngợi Khen Chúa. Người người cảm-thấy lòng mình được tho-thời, vui-thỏa và an-bình.

Buổi nhóm tạm chấm dứt, mọi người mở mắt ra, ai nấy nhận-thấy gương mặt kẻ đối diện mình rạng-rỡ. Trước đây trong vòng anh em tín-hữu cũng có sự ganh-ghét, ghen tị, giận hờn. Giờ đây họ

ôm lấy nhau, nghẹn-ngào trong niềm hân-hoan. Một anh em tín-hữu nhận-xét, « Đây thật là Thiên-đăng trên đất. »

Ngay buổi sáng hôm đó, nhiều vị bắt đầu đi ra thăm-viếng và chứng đạo. Họ tìm đến những vị chưa nhận được ân phước và khuyên mời những anh em này đến tham-gia buổi nhóm cầu-nguyện.

Những buổi sáng kế-tiếp, số tín hữu tham-gia buổi cầu-nguyện đã gia-tăng đáng kể. Từ 50 đến 60 rồi đến 70. Không-khí buổi nhóm càng nóng cháy hơn.

Ban Trị Sự Hội-thánh đã làm một việc đáng ghi nhận. Quý Vị này đã dành trọn thì giờ nghỉ-ngoi buổi tối của mình để mở những cuộc thăm-viếng những gia-đình yếu-đuối hân-hâm và khuyên mời họ đến nhà thờ tham-gia buổi nhóm cầu-nguyện.

Như thế một tuần-lễ kiêng ăn cầu-nguyện đã trôi qua một cách nhanh chóng. Sáng Chúa Nhật 14-1-1973 Ông Mục-sư ngỏ ý hỏi xem anh em tín-hữu có còn muốn tiếp-tục buổi nhóm cầu-nguyện mỗi sáng hay không. Hội-thánh đồng thanh yêu-cầu Ông Mục-sư cứ cho duy-trì.

Một điều đáng lưu-ý là trong suốt tuần-lễ phấn-hưng nói trên, số anh em thanh-niên nhóm lại rất ít. Thế rồi trong giờ nhóm lại hàng tuần của Ban Thanh-niên vào Sáng Chúa nhật 14-1-1973 Ông Mục-sư đã rao ra một sứ-diệp ngắn với đề-tài « Hãy Vững Dậy. » Và Thánh-linh đã làm việc trong từng tấm-lòng của các bạn trẻ. Những lời cầu-nguyện khẩn-thiết ăn-năn xưng tội trong giọt lệ đã làm cho phòng họp bé nhỏ của thanh-niên rung động. Bản Thánh-ca số 383 được hát lên trong nghẹn-ngào. Từng tiếng nức vang lên đó đây như hứa nguyện dâng hiến thân hồn tuổi trẻ cho Cứu Chúa mà một thời các bạn đã quên lãng. Và trong buổi nhóm cầu-nguyện sáng thứ hai 15/1/1973 lúc 6 giờ sáng có khoảng 70 tín-hữu tham-gia trong đó thành phần thanh-niên chiếm gần phân nửa.

Những buổi nhóm tương-tự vẫn còn tiếp-tục. Mỗi ngày lại thêm những gương mặt mới. Những tấm lòng hân hân ngүй lạnh đã sốt-sắng và nóng cháy. Đặc biệt trong tuần-lễ thứ nhì, Thánh-linh của Đức Chúa Trời đã đặc-biệt thăm viếng Cô Nhi Viện Mỹ-tho. (Còn tiếp)

TIN VUI

PHÚ-XUÂN : Thầy Phan văn Tính, em của ông bà Phan văn Cậy, thành-hôn cùng cô Nguyễn thị Minh-Châu, con của ông bà Nguyễn văn Hào, HT Phú-Xuân. Hôn-lễ cử-hành ngày 14-1-1973. Thay cho Hội-thánh chúc mừng hai họ. *Ban Trị-Sự Hội - thánh.*

NHA-TRANG : Trần trọng báo tin lễ đình-hôn của con chúng tôi, SV Lê Đình Phước, thứ nam của ông bà MS Lê Đình Tổ đình-hôn cùng SV Lê thị Kim Hoa, thứ nữ ông bà Lê văn Huỳnh tại tư-gia số 611/14D/2, Phan thanh Giản, Saigon ngày 28-12-1972.

THĂNG-BÌNH : Cậu Phan Đình Tri, thứ nam ông bà Phan Thứ, nghị-viên Ban Trị-Sự Hội-thánh, thành-hôn cùng cô Lê thị Hồng, thứ nữ bà quả-phụ Kiều thị Quả. Hôn-lễ cử-hành ngày 9-1-1973, Cầu Chúa ban phước trên gia đình mới.— *MS Bùi Phiến.*

ĐÀ-NẴNG.— Thiếu-úy Huỳnh minh Hải, trưởng-nam bà Quả-phụ Huỳnh Phước, thành-hôn cùng cô Trần thị Xuân-Hương, trưởng-nữ ông bà Trần văn Thanh. Hôn-lễ cử-hành Chúa nhật 7-1-73. Chúc mừng hai họ và đôi tân-hôn.— *MS Mã Phước Minh.*

SAIGON. Thầy Nguyễn văn An, con của ông bà MS Nguyễn văn Tôi, Vững-tàu thành-hôn cùng cô Bùi thị Thanh-Thủy, con của ông bà Bùi văn Cung, Long-An, Hôn-lễ cử-hành tại nhà thờ 2 bis Thống-Nhứt, Saigon. Cầu Chúa ban phước trên gia-đình mới. *T.K.N.S*

Một trang tư-tưởng

● ĐỒ ĐỨC TRÍ, Saigon

1. Lúc nào rất khó tin mà cứ tin quyết, — đó mới là đức-tin thật.
2. Khi ma-quỉ muốn dập tắt ngọn đèn soi sáng của chúng ta, thì chúng ta phải kêu cho sáng thêm.
3. Có trận đánh gay-go, ác-liệt, mới có đại-thắng.
4. Trong cuộc linh-chiến của Cơ-đốc-nhân, Đức Chúa Trời cho phép ma-quỉ đánh trước như vũ-bão và dường như thắng phần nào, rồi Ngài mới ra tay và toàn-thắng nó. Vậy, hãy yên trí và vững lòng tin.
5. Nếu không làm vinh-hiến Danh Đức Chúa Trời trước mặt các thiên-sứ và ma-quỉ, thì sẽ bị sỉ-nhục trước mặt loài người.
6. Chúng ta phải biết Đấng mình tin, và tin Đấng mình biết (II Ti. 1:12).
7. Có đức-tin là có tất cả; mất đức-tin là mất tất cả.
8. Chúng ta hãy đánh tan sự hiểu lầm không bằng lời cải-chính, nhưng bằng đời sống thánh-thiện và tận-hiến hơn.
9. Nếu đời sống nội-tâm và ngoại-tại của tôi thiếu hẳn yếu-tố siêu-nhiên, thì tôi làm sao giảng về những sự-kiện siêu-nhiên cho hữu-hiệu được?
10. Chúng ta thường vạch một con đường và đòi Đức Chúa Trời theo đó mà cứu-giúp mình. Đâu có được!
11. Nếu không còn gì để chiến-đấu chống lại nữa, thì chứng-tỏ rằng đời thiêng-liêng của mình đã tàn-rụi rồi.
12. Lúc trở về già, phần đông chúng ta hối-tiếc nhiều điều mình đã làm lúc trẻ.
13. Nếu chúng ta có một hành-động thánh-thiện, thì chánh-nghĩa của Đức Chúa Trời thắng một điểm. Ngược lại, nếu chúng ta có một hành-động ô-trọc, thì chánh-nghĩa của Đức Chúa Trời thua một điểm.
14. Tôi không muốn được tuyên-dương trước mặt loài người; tôi chỉ sợ bị quả-trách trước tòa án Đấng Christ.
15. Nếu vì lý-do nào mà ông đã mất tương-giao với Đức Thánh-Linh, thì ông đang tương-giao mật-thiết với ma-quỉ đó. Nguy thay!
16. Ông ơi! Thân-thể ông đang thi-hành chức-vụ trước mặt loài người, nhưng thần-linh ông đã từ-chức trước mặt Đức Chúa Trời chăng?

SỰ CHẾT KHÁCH QUAN và SỰ CHẾT CHỦ- QUAN LÀ HAI NHƯNG MỘT LỄ THẬT

Tác-giả : Mục-sư TRỊNH-BÁI-NHIÊN

Dịch-giả : Mục-sư QUÁCH-PHỤC-HÒA

Tiêu Dẫn

Ý nghĩa của chữ «khách quan» (objectif) hàm ý những gì do người khác làm nên, còn chữ «chủ quan» (subjectif) là những gì làm nên bởi chính mình.

Muốn hiểu được giáo huấn của Kinh-thánh, người-Christ cần phải thấy rõ sự khác biệt trọng yếu giữa «địa vị» và «kinh nghiệm». Về «địa vị»; «khách quan» là do Đức Chúa Trời làm nên cho mình, còn về «kinh nghiệm» thì «chủ quan» là do chính mình tự làm lấy cho mình. Tất cả mọi ân tứ và sự ban thưởng của Đức Chúa Trời cho chúng ta đều đã được Ngài ban cho chúng ta qua Chúa Jêsus-Christ. Đó là lễ thật về «khách quan», cũng gọi là lễ thật về «địa vị».

Đối với người-Christ, sự đồng chết và đồng sống với Chúa, sự đọc Kinh thánh, sự cầu nguyện, sự nhóm họp, sự hiến dâng, nếp sống khắc kỷ và thánh khiết v. v. ... đều là lễ thật về «chủ quan». Đó là những điều mà người Christ nên làm và phải làm. Còn về «kinh nghiệm», thì ấy là những điều do đức tin mà có. Tuy nhiên, dù là «khách quan» hay «chủ quan», cả hai đều do Đức Chúa Trời phối hợp, chúng ta không nên phân rẽ. Kinh thánh đã nói «tin» với «làm» vốn hợp nhất. Sứ đồ

Gia-cơ cũng nói : «Thế thì, người thấy đức tin đồng công với công việc của người, và nhờ công việc mà đức tin được trọn vẹn» (Gia-cơ 2 : 22).

Sứ-đồ Phao-lô nói : «Tin-lành là quyền năng của Đức Chúa Trời, quyền-năng này làm nên bởi cứu-pháp trong mọi kẻ tin» (La-mã 1 : 16 theo một bản dịch khác bằng Hoa-ngữ). Còn người nghĩa, tức người-Christ, thì sống bởi đức tin và làm theo lễ thật. Ông cũng lại nói : «Anh em há chẳng biết kẻ bất nghĩa chẳng thừa thọ được nước Đức Chúa Trời sao ? Chớ tự dối mình : phạm kẻ gian dâm, kẻ thờ hình tượng, kẻ ngoại tình, kẻ làm đáng yêu điệu, kẻ đắm nam sắc, kẻ trộm cắp, kẻ tham lam, kẻ say sưa, kẻ mắng nhiếc, kẻ bức sách, đều chẳng thừa thọ được nước Đức Chúa Trời đâu» (I Cô 6 : 9-10). Điều này có nghĩa là những điều ấy đều không được cứu.

Sứ-đồ Giăng cũng nói : «Hỡi các con bé mọn, chớ để ai lừa dối mình : Kẻ làm sự công nghĩa là người công nghĩa, cũng như chính Ngài là công nghĩa vậy» (I Giăng 3 : 7).

I. CHÚA JÊSUS - CHRIST BỊ ĐÓNG DINH VÀO THẬP - TỰ - GIÁ LÀ SỰ CHẾT KHÁCH-QUAN

Giết người bằng cách đóng đinh vào thập-tự-giá là điều cực kỳ ghê gớm và

đã man. Thuở xưa, các nước như Ai-cập và Ba-by-lôn vẫn thường áp dụng thứ cực hình này đối với những tên tù phạm hay nô lệ, khiến kẻ bị tử hình phải chịu đau đớn và chết một cách vô cùng thê thảm. Đó là thứ hình phạt lăng nhục.

Vì yêu thương chúng ta và vì thuận phục ý chỉ của Thiên-Phụ mà Chúa Jêsus đã cam lòng chịu khổ và chịu chết trên hình cụ thập-tự-giá. Tác-giả của sách Hê-bơ-rơ đã chép về điều này như sau: «Ngài vì sự vui mừng đã đặt rước mặt mình, bền chịu thập-tự-giá, khinh dể sự sỉ nhục, rồi ngồi bên hữu ngai Đức Chúa Trời» (Hê-bơ-rơ 12 : 2).

Tiên tri Ê-sai đã nói: «Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta, mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập và làm cho khốn khổ. Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh. Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nầy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thấy chúng ta đều chất trên người» (Ê-sai 53 : 4-6).

Cảm tạ Cha thánh, vì sự chết của Chúa Jêsus «đã bãi bỏ sự chết, nhờ Tin-lành mà phôi sáng sự sống và sự chẳng hay hư nát ra»! (II Ti-mô-thê 1 : 10).

Cuộc đời của Chúa Jêsus, từ lúc sanh ra trong máng cỏ chuồng chiên, đến lúc chịu chết trên thập-tự-giá, là điểm xoay chiều của mọi thời đại, và là điểm tối cao của sự yêu thương. Sách La-mã có

chép: «Khi chúng ta còn bất lực, Christ đã theo kỳ hẹn mà chịu chết vì kẻ có tội. Và, kẻ chịu chết vì người nghĩa rất hiếm — họa cũng có kẻ dám chịu chết vì người lành. Nhưng Đức Chúa Trời chứng tỏ sự thương yêu của Ngài đối với chúng ta, là khi chúng ta còn là tội-nhân, thì Christ vì chúng ta mà chịu chết. Huống chi nay chúng ta đã nhờ huyết Ngài mà được xưng nghĩa, thì lại sẽ nhờ Ngài mà được cứu khỏi cơn thanh-nộ càng hơn là đường nào» (La-mã 5 : 6-9). Cho nên, tin cậy sự chết và sự sống của Chúa Jêsus thì được cứu. Đó là Tin-lành về ân-diền của Đức Chúa Trời.

II.— SỰ ĐỒNG CHẾT CỦA TÍN-ĐỒ VỚI CHRIST LÀ SỰ CHẾT CHỦ-QUAN

Trong thư La-mã, Sứ-đồ Phao-lô đã nói khá nhiều về sự người-Christ cần phải tự mình kinh nghiệm lẽ thật về sự chết chủ quan (La-mã 6 : 2-13) và cho thấy nơi nào tội lỗi gia tăng thì ân-diền lại càng dư dật. Điều này có thể gây nên tranh luận, khiến có kẻ bác lại mà rằng: «Vậy thì chúng ta phải cứ ở trong tội lỗi, hầu ân-diền càng thêm dư dật chăng?». Nhưng Phao-lô đáp: «Đời nào có vậy!». Kế đó, ông lại phát huy lẽ thật «chủ quan» và quả quyết rằng bất cứ ai thật lòng tin nhận Jêsus làm Cứu-Chúa cũng đều phải thực hành sự đồng chết với Ngài cả. Đó là kinh nghiệm thuộc linh của người-Christ vậy.

Sứ-đồ Phao-lô cũng nói: «Chúng ta đã chết về tội-lỗi, lẽ nào còn sống trong tội-lỗi nữa? Anh em há chẳng biết rằng hết thấy chúng ta là những người đã chịu báp-têm trong Christ-Jêsus, đều đã chịu báp-têm trong sự chết của Ngài sao?

Vậy chúng ta đã nhờ báp-têm trong sự chết của Ngài mà được đồng chôn với Ngài, hầu cho như Christ nhờ sự vinh-hiền của Cha mà được từ kẻ chết sống lại thế nào, thì chúng ta cũng phải chịu ăn ở trong đời sống mới thế ấy. Vì chúng ta đã được liên-hiệp với Ngài trong hình-trạng của sự chết Ngài, thì chúng ta cũng sẽ được liên-hiệp với Ngài trong hình-trạng của sự sống lại của Ngài» (La-mã 6 : 2-5).

Ông Lã-Chấn-Trung dịch La-mã 6 : 5 rằng: «Nếu chúng ta nhờ hình trạng của sự chết Ngài mà được thắp vào Ngài, thì chúng ta cũng phải nhờ hình trạng sự sống lại của Ngài mà được thắp vào Ngài». Ấy là nói về sự liên hiệp với Chúa trong sự chết và sự sống lại của Ngài, cũng như nhánh ô-li-ve rừng đã được chặt ra và đem thắp vào cây ô-li-ve thật. Nhờ nhận được nhựa (sự sống) của cây ô-li-ve thật, mà nhánh ô-li-ve rừng được sống động và đồng hóa với cây ô-li-ve thật mà nó đã được thắp vào. Đấng Christ — cây ô-li-ve thật — đã là thánh khiết, thì chúng ta — nhánh ô-li-ve rừng — cũng được thánh khiết vì đã được thắp vào Ngài (La-mã 11 : 16-24).

Sách Ga-la-ti chép: «Vả, công việc của xác thịt đều hiền-nhiên, tức là gian dâm, ô-uế, phóng-dãng, thờ hình tượng, tà-thuật, thù oán, cãi cọ, ganh ghét, giận-hờn, bè đảng, phân-tranh, dị-đoan, ganh-đua, tàn-sát, say-sưa, tiệc-tùng liên-miên, cùng các thứ giống như vậy». (Ga-la-ti 5 : 19-21).

Người Christ, nếu muốn đối phó với những điều thuộc xác thịt ấy, cũng phải thực hành sự chết «chủ quan» và «kê

minh là thật đã chết đối với tội lỗi» mới được.

III— SỞ-DĨ SỨ-ĐỒ PHAO-LÔ VIẾT ĐƯỢC LẼ-THẬT NÀY LÀ VÌ ÔNG ĐÃ THỰC-NGHIỆM ĐƯỢC SỰ CHẾT CHỦ-QUAN

Sau khi được Chúa soi sáng và khai thị trên con đường đi về Đa-mát, Phao-lô đã vào đồng vắng Ả-rập và ở đó tới ba năm trường. Tại đây ông chuyên tâm suy nghĩ cho đến chừng hiểu rõ ý nghĩa mà Đức Chúa Trời đã «vui lòng bày tỏ Con của Ngài» cho ông (Ga-la-ti 1 : 16). Nhờ đó, ông có được sự nhận thức sâu nhiệm hơn các sứ đồ khác về lẽ mẫu nhiệm của sự Đấng Christ bị đóng đinh trên thập-tự-giá. Trước kia, ông nhìn biết Ngài theo xác thịt, nhưng nay ông không nhìn Ngài như thế nữa. Ông nói: «Tôi đã đồng đóng đinh với Christ trên thập-tự-giá; dầu vậy, tôi sống, nhưng không phải là tôi sống nữa, bèn là Christ sống ở trong tôi» (Ga-la-ti 2 : 20).

Sự chết «khách quan» của Chúa Jêsus trên thập-tự-giá và sự chết «chủ quan» của Phao-lô khi đồng bị đóng đinh chết với Ngài, là lẽ đạo trọng yếu mà Đức Chúa Trời đã trực tiếp chỉ giáo cho ông trong trường học ở đồng vắng Ả-rập. Sự mẫu nhiệm của lẽ thật ấy là nếp sống của người-Christ, không phải do sự bắt chước Đấng Christ mà có, nhưng bởi liên-hiệp với Ngài, trong cả sự chết lẫn sự sống lại của Ngài, mà người-Christ tự nhiên nhĩ nhiên sống thành Christ. Phao-lô hiểu rằng muốn trở nên thân thể của Đấng Christ, người-Christ nào cũng phải liên-hiệp với sự chết, trong sự chết, và sự sống trong sự sống của Ngài, để xương có

thể trở thành xương và thịt thành thịt trong Ngài được. Đức Chúa Trời không những đã chôn cất tội lỗi của nhân loại trên thân của Con Ngài, mà đồng thời cũng còn đem cả cái «bồn-ngã» — tội-nhân — đặt trên thân của Con Ngài nữa. Do đó, khi Con Ngài chịu đóng đinh trên thập-tự-giá, thì chính cái «bồn-ngã» của người-Christ cũng cùng bị đóng đinh với Ngài trên thập-tự-giá vậy. Điều này có nghĩa là Ngài đã đem sự sống của chúng ta vào sự chết, rồi khiến sự sống phục sinh của Ngài tràn vào chúng ta, để chúng ta có thể nói như Phao-lô đã nói, rằng: «*Nay tôi sống, nhưng không phải là tôi sống nữa, bèn là Christ ở trong tôi*». Ấy chính là ý nghĩa của lời Chúa phán rằng: «*Ai ở trong Christ, thì nấy là người được dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, này, mọi sự đều trở nên mới*» (II Cô 5 : 17).

Trong sách Cô-rin-tô hậu, Phao-lô đã nói: «*Thân-thể hằng mang sự chết của Jê-sus, hầu cho sự sống của Jê-sus cũng được tỏ ra trong thân thể chúng tôi*. Bởi

chúng tôi là kẻ sống, vì cớ, Jê-sus mà hằng bị nộp cho sự chết, hầu cho sự sống của Jê-sus cũng được tỏ ra trong xác thịt hay chết của chúng tôi» (II Cô 4 : 10-11) và rằng: «*Tôi chết mỗi ngày*» (I Cô 15 : 31).

Qua những lời của Phao-lô trong các thư tín, người ta thấy rõ từng trải về sự chết của ông là sự chết «*chủ-quan*». Đó cũng là lẽ đạo trọng yếu của Tin-lành. Ông nói: «*Đối với tội-lỗi, chúng ta ở trong Christ-Jê-sus khá kể mình đã chết rồi*» (La-mã 6 : 11). Điều này hàm ý người-Christ không thể thắng hơn tội lỗi và tự kỷ bằng cách nhờ vào sức mạnh và sự khôn ngoan của mình, nhưng bởi sự đồng chết với Christ. Nguyên nhân của sự ấy là xác thịt của chúng ta đã bị bán cho tội lỗi, và sự sống của chúng ta đã bị tội lỗi thống trị, và sự sống phục sinh của Christ đã trở thành sự sống của chúng ta. Vậy thì, chúng ta hãy «*châm rỗi ở dưới và ra trái ở trên*» (Ê-sai 37 : 31), nghĩa là châm rỗi vào sự chết của Đấng Christ thâm sâu để được sanh ra trái của Thánh-Linh kỳ diệu.

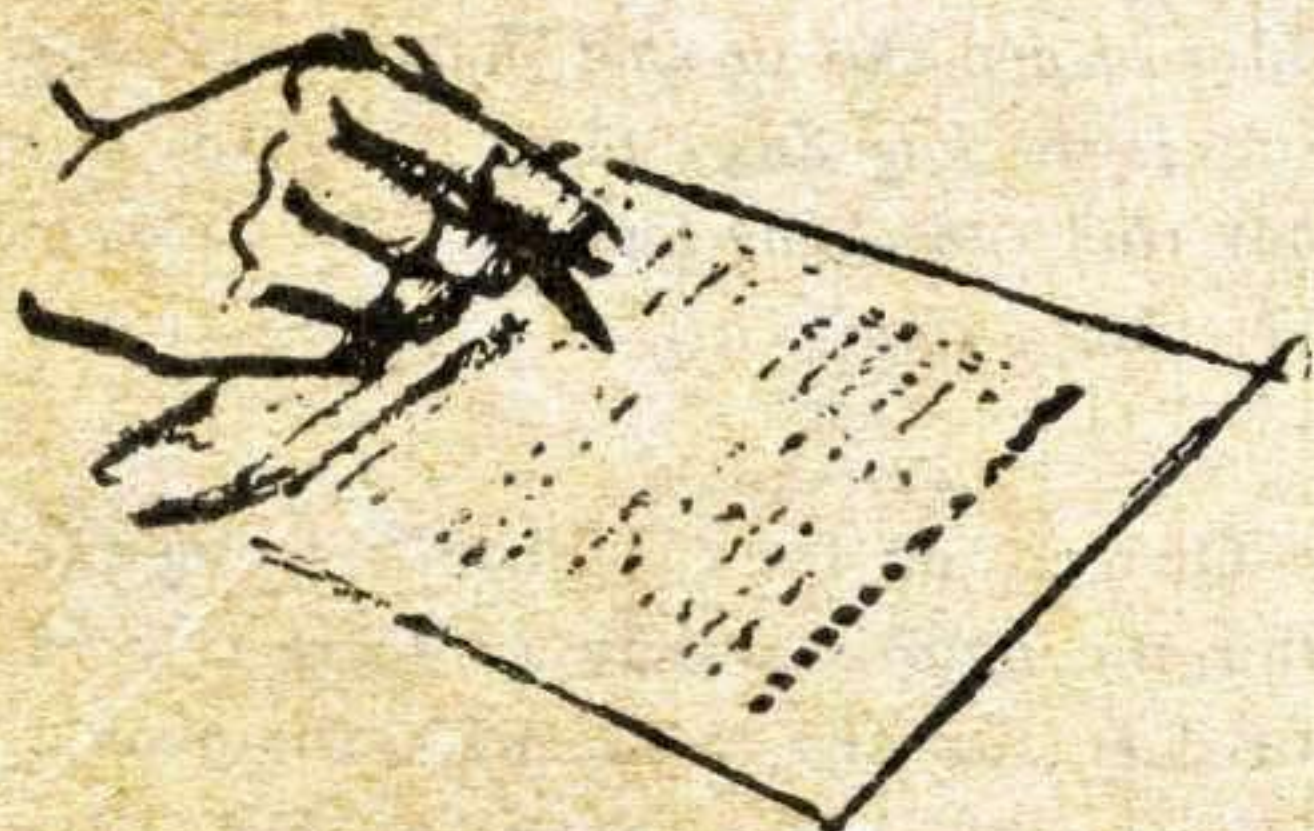
(Còn nữa)

TIN PHÁI-ĐOÀN VIỆT-NAM DỰ HỘI-NGHỊ Á-CHÂU LẦN THỨ 6

Phái-đoàn Hội-thánh Tin-Lành Việt-nam tham-dự Hội- nghị Á-Châu lần thứ 6 của Hội Truyền-Giáo Phước-âm Liên-Hiệp tổ chức ở Vọng-Các từ 18-25/2/1973 đã đáp phi-cơ Hãng Hàng Không Thái-lan chuyển 10 giờ ngày 20/2 để đi phó hội và đã trở về ngày 26-2-73. Phái-đoàn gồm sáu Vị Mục-sư Chủ-nhiệm sáu địa-hạt, Mục-sư Truyền-giáo Trương-văn-Tốt — thuyết trình viên của hội nghị về Hội thánh tăng trưởng, Truyền-đạo Lục-Tô-Hà — đại-diện Hội-thánh Hoa -kiều và Mục-sư Hội-Trưởng — Trưởng Phái-đoàn.

Giữa hiện tình đất nước, khi mà sự xuất nhập bị hạn chế đến mức tối đa và phải được Thủ-Tướng chấp-thuận, việc xuất ngoại phó hội của 9 vị được mô-tả như là một phép lạ.

Xin đón đọc trong số báo tới phóng-sự tường thuật chuyến đi này.

MỖI NGƯỜI MỘT GIÁO-PHÁI

● Mục-sư PHẠM-XUÂN-TÍN

TÍNH đến nay tôi đã sống trên đất Hoa-kỳ gần sáu tháng. Đối với tôi thì nhận thấy tôi đã xa nhà, xa Hội-thánh và xa tổ-quốc mến yêu khá lâu rồi và mong học xong chương-trình đề sớm hồi hương. Nhưng nếu muốn nghiên cứu một vấn đề gì thì với thời gian quá ngắn ngủi này không thể quan sát tường tận được. Tuy nhiên mỗi ngày Chúa nhật tôi có dịp tiện đến các Nhà thờ hoặc đề thờ phượng hoặc đề làm chứng hay giảng (nếu được mời). Nhờ vậy tôi có dịp tiện tìm hiểu phần nào các Trường Chúa Nhật và các giờ thờ phượng Chúa ở các Hội-thánh ở khu vực này.

Vào các buổi sáng Chúa nhật các Nhà thờ đều tập nập tín-hữu đến thờ phượng như Nhà thờ Giám-Lý, Lutheran, Menmonite, Nazarene, Anh quốc Giáo hội, Trưởng-lão, Báp-tít, Ngũ-tuần, Độc-lập, Quốc-tế, Anh-em và Fellowship of Hope v.v... Nghe nói rằng trong những năm gần đây một số thanh-niên cấp tiến chỉ-trích Hội-thánh độc-tài, bảo thủ, hoặc xa-hoa, giáo-nghi không thích ứng với Kinh-thánh, trình-độ văn-hóa Mục-sư kém v.v... nên họ tách ra và thành lập những nhóm tín-hữu thờ

phượng đúng kinh-thánh tân-tiến hơn. Tôi có đến nhóm để quan sát các nhóm này một lần.

Trong bài tường thuật này, tôi không có ý chỉ-trích khen hay chê giáo-phái nào và muốn cho độc-giả thấy sự vô tư của tôi nên tôi chỉ nói đến thái-độ tín hữu thờ phượng và giáo-nghi của buổi thờ phượng mà không nói đến tên của giáo phái ấy. Tại Hội-đồng Amigo có người đã lo ngại khi thấy mỗi sinh-viên Việt-nam theo học ở một trường giáo-phái khác nhau nên nói rồi đây mỗi người đem về Việt-nam một giáo-phái. Nhưng tôi nói Giáo phái nào cũng quý và tốt cả miễn đừng tân-phái và nô-lệ thôi.

Tôi nhớ buổi sáng Chúa nhật đầu tiên tôi đi thờ-phượng Chúa, với bốn sinh-viên Việt-nam ở một nhà thờ khá gần nhà chúng tôi tạm-trú. Mục-sư và ban diễn lễ mặc lễ-phục và trước giờ thờ phượng có hai thiếu-nhi mặc lễ phục trắng lên thắp hai cây đèn ở bàn thờ. Mục-sư Chủ lễ và diễn giả từ cửa Nhà thờ đi đến bàn thờ quỳ cầu nguyện trước khi bước lên bục tòa giảng với ban hát. Theo chương trình

hôm ấy Mục-sư Phó giảng một bài giảng ngắn đặc biệt cho thiếu nhi trước, sau đó, các thiếu nhi rời khỏi buổi thờ phượng đi vào sau để học kinh-thánh và người lớn cứ tiếp tục thờ-phượng Chúa. Tôi ngồi thờ-phượng Chúa và thầm nghĩ: Chà, Giáo-phái này rất quan tâm đến thiếu-nhi.

Khi lễ chung Mục-sư ra đứng gần cửa và có một vài vị chấp-sự phụ-tá giới-thiệu khách cho Mục-sư vì khi khách bước vào Nhà-thờ thì các vị chấp sự được chỉ-định đã ân-cần tiếp rước khách và đưa thẻ ghi tên và địa chỉ rồi. Mục-sư và chấp-sự cùng tín-hữu vây quanh khách, niềm nở thăm hỏi, xin địa chỉ, chữ ký và mời trở lại nhóm thờ-phượng Chúa tuần tới ở Nhà thờ họ nữa.

Chúa nhật thứ hai chúng tôi đến nhóm thờ phượng Chúa ở một nhà thờ lớn hơn. Mục-sư và ban diễn lễ Hội-thánh này cũng mặc lễ-phục. Trước cũng như trong giờ thờ-phượng tín hữu giữ yên lặng tuyệt đối và thầm nguyện. Giờ thờ phượng có vẻ tôn nghiêm. Hôm ấy tôi ngồi với các sinh-viên vào hàng ghế thứ ba. Hàng ghế thứ nhất và thứ hai có đông tín hữu ngồi. Tôi rất ngạc nhiên vì thấy một nữ tín hữu đứng ở một cái sập trước hai hàng ghế ấy và khi bắt đầu hát thì bà cùng các tín hữu hai hàng ghế ấy làm điệu bộ. Tôi cố quan sát cho kỹ thì không phải bà đánh nhịp và các tín hữu kia cũng không phải làm điệu bộ. Nhưng đến giờ giảng thì tôi hiểu ngay bà là dịch-giả bằng dấu cho một số thánh giả câm và điếc. Khi lễ chung, tôi đến bắt tay một số thánh giả này và mỉm cười với họ nhưng chẳng nói gì cả.

Chúa nhật thứ ba toàn thể sinh-viên Việt-nam đến dự Hội-đồng, đồng ý đi thờ phượng Chúa ở một Nhà thờ khá xa nhà chúng tôi trú ngụ. Khi đến nhà thờ này, Phái đoàn sinh-viên Việt-nam khá đông nên choáng hết cả một băng dài. Hôm ấy là ngày đặc biệt cho chương trình Cơ-đốc giáo-dục và giáo-dục nên diễn-giả đã giảng một bài nhấn mạnh về sự ích lợi của Cơ-đốc giáo-dục, và Giáo dục. Sau bài giảng Mục-sư Chủ-tọa mời tất cả các Giáo viên và học viên lên trình diễn và rất được Hội-thánh tán thưởng. Một lần nữa tôi lại thầm khen: À, lại một giáo-phái thứ hai rất quan tâm đến giáo-dục thiếu-nhi. Mục-sư Chủ-tọa cũng nhiệt liệt hoan nghênh phái đoàn sinh-viên Việt-nam đến thờ phượng Chúa với họ sáng hôm ấy. Họ cũng mời các thánh giả khách dùng trà và bánh trước khi ra về. Khi bước ra cửa, tôi đụng đầu với bao nhiêu người tôi đã quen biết rồi. Khi đến phòng uống nước trà, Mục-sư cũng như Ban trị sự rất niềm nở tiếp rước chúng tôi và trò chuyện đến nỗi không muốn chúng tôi vội ra về. Vị chấp-sự cũng xin mỗi chúng tôi ghi tên, địa chỉ mình vào một quyển sổ đặt sẵn ở một cái bàn trong phòng này.

Vào một Chúa nhật khác, sau khi tôi đã nhập học, tôi đi họp tại một nhà thờ ở đây. Vừa bước vào cửa vị Mục-sư Chủ tọa đã đến chào hỏi tôi và tự giới thiệu ông là Mục-sư chi hội này. Trong giờ thờ phượng vị chấp sự lại hướng dẫn chương trình. Vị Mục-sư ngồi ở băng rồi đứng dậy giới thiệu tôi cho Hội-thánh cùng bá cáo vài điều, kể nhường lời cho diễn giả. Diễn giả hôm ấy lại là một nhân viên của một cơ quan trong Giáo phái ấy đi cồ động

và đề cao công tác của cơ quan họ. Ông đã dùng hết thì giờ để rọi hình có cặp theo lời giải nghĩa. Nhưng trước giờ làm chứng của nhân viên ấy, có giờ dạy thiếu nhi. Một lớp thiếu nhi đã ngồi ngay gần bục tòa giảng trước sự hiện diện của Hội-thánh để học kinh-thánh. Vị nữ giáo-viên ngồi giữa đám trẻ và dùng hình dạy thiếu nhi. Các bậc phụ huynh và cả Hội-thánh phải theo dõi bài học cùng với thiếu-nhi. Sau khi mỗi thiếu nhi đọc thuộc câu gốc thì giáo viên cầu nguyện cho chúng. Tôi rất đỗi ngạc nhiên và tự nhủ: Ủa lại có phương pháp dạy kinh-thánh cho thiếu-nhi kiểu này nữa sao? Thế mà Hội-thánh cũng kiên nhẫn theo dõi cách yên lặng. Quý hóa quá! Thiếu nhi rất phấn khởi học bài học Kinh-

thánh trước mặt phụ huynh và Hội-thánh.

Một sáng Chúa nhật khác, người bạn cùng lớp với tôi là vị Mục-sư ở Đài-loan mời tôi đi thờ phượng Chúa với ông ở một chi hội ông quen biết. Sự tiếp rước ở chi hội này cũng gần giống như các Hội-thánh tôi vừa kể trên. Chúng tôi cũng được đưa vào nhà thờ và ngồi vào hàng ghế dành cho khách. Sau khi thờ phượng Chúa ra về, tôi hỏi bạn tôi: Sao, anh suy nghĩ về buổi thờ phượng này thế nào? Ông Mục-sư ấy nói: "Sai quá, thiếu giáo-nghi vì tôi không thấy họ cầu nguyện và cũng không thấy họ đọc Kinh-thánh". Tôi yên lặng và ngẫm nghĩ.

(còn nữa)

TIN BUỒN

THỦ ĐỨC: Cụ Bà Võ văn Tuy, nữ danh Nguyễn thị Thanh, đã an-nghỉ trong nước Chúa ngày 7-2-73, hưởng-thọ 89 tuổi. Tang-lễ cử-hành cách trọng-thể ngày 9-2-1973. Thành-kinh phân-ưu cùng tang-quyển. *BTS Hội-thánh.*

KIÊN-TÂN: Bà Trần thị Phụng về an-nghỉ nơi nước Chúa ngày 26-1-73 hưởng thọ 86 tuổi. Lễ an táng được cử-hành tại tư gia ngày 27-1-73 — Bà Lâm thị Vàng, sanh năm 1887, trái đầu mùa của HT Kiên-Bình, đã về an-nghỉ nơi nước Chúa ngày 17-1-1973, hưởng thọ 86 tuổi. Bà để lại 93 con, cháu, chắt. Lễ an-táng cử-hành cách trọng-thể tại nhà thờ Kiên-tân ngày 18-1-1973.

Thay cho HT Kiên-Tân, thành kính chia buồn cùng hai tang quyến.

TĐ Lưu Hồng Sơn.

THANH-BÌNH: Anh Phan văn Đức, 25 tuổi, con ông bà Phan Ấm đã tử trận ngày 29-12-1972, tại Bình dương, Thăng Bình, để lại vợ và 3 con. Cầu Chúa an-ủi tang quyến. *BTS Hội-thánh.*

VĨNH-LONG: Chân-thành cảm-tạ: Con trai út chúng tôi là Huỳnh kim Nguơn tự Arôn, 30 tuổi, lâm trọng bệnh và đã về với Chúa lúc 4 giờ sáng 19-1-73. Tang-lễ cử-hành tại nhà thờ Bàn-cờ ngày 20-1-1973. Chúng tôi xin chân-thành cảm-tạ quý vị Giáo-sĩ, MS, TĐ, TDS, quý vị chấp-sự và các anh chị em tín-hữu thuộc các Hội-thánh An-Xuyên, Bàn-cờ, Đồng-tâm, Gò-vấp, Bình Trị Đông, Bình Hòa Phước cùng thân bằng quyến thuộc đã tận-tình giúp-đỡ, phân ưu và tiễn đưa con chúng tôi đến nơi an-nghỉ cuối-cùng. Trong lúc tang gia đau buồn, có điều chi sơ xuất, kính xin quý vị niệm tình miễn chấp chúng tôi thành kính tri-ân. *Ông Bà Huỳnh văn Huấn.*

Những bài học thuộc-linh trên đường tìm sự sống

Lúc 12 giờ ngày 29-4-72, trước khi đi vào trũng bóng chết
Em gái đứng trước là con gái MS. Phi — Ảnh MS Ngô tấn Phi

Mục-sư Ngô tấn Phi, chủ-tọa Hội-thánh Tin-lành Quảng-trị đã cùng với Hội-thánh và đồng-bào tản-cư vào Đà-nẵng tháng 4 năm 1972 khi xảy ra chiến-tranh khủng-khiếp tại đó. Trong lúc hoạn-nạn, ông nhận được nhiều bài học của Thánh-Linh. Ông viết bài này gởi đến chúng tôi vào ngày đầu tháng Giêng 1973, để chia-xẻ ơn-phước với Hội thánh chung. Nay xin đăng-tải để các bạn đọc cùng xem. LTS

Đang khi chúng tôi cũng như đồng-bào Quảng-trị không ngờ thì ác-chiến đã bùng nổ tại Tỉnh này. Ngày 1 tháng 4 năm 1972 vừa qua đồng-bào đã hốt-hoảng chạy vào Huế lánh nạn.

Sau Lễ Phục-sinh gia-đình tôi cùng các cô-nhi học-sinh cũng vào Huế. Riêng tôi vẫn ở lại Quảng-trị vì một số đồng giáo-hữu ở các miền quê chưa một ai ra đi

(đến nay tôi cũng không được tin gì từ nơi họ). Có lúc đối-phương tiến gần cơ sở của Hội lối một cây số.

Sau vài tuần giao-tranh, tình-thế đã có vẻ yên-tĩnh. Đồng-bào Quảng-trị từ Huế lần-lượt trở về. Mọi sinh-hoạt trong thị-xã và một vài nơi ở miền quê đã trở lại bình-thường.

Một tuần-lễ sau đó tình-hình lại sôi-

động bằng những loạt hỏa-tiên rơi vào thành-phố cùng với tin chiến-xa của đối-phương ở mạn đông và cả mạn Bắc đang trên đường tiến đến thành-phố. Đồng-bào lại lũ-lượt từng đoàn chạy vào Huế dưới trời mưa tầm-tã.

Ngày 28 tháng 4 năm 1972, lúc 12 giờ khuya khi con gái tôi cùng mấy gia-đình giáo-hữu đang ngủ mê trong hầm trú-ẩn tôi nhận thấy giờ nguy-nan sắp điềm. Đúng 2 giờ sáng ngày 29 tháng 4 con tôi và mấy giáo-hữu thức dậy cùng nhau ra đi trong đêm tối mịt. Trên đường phố đầy-dẫy người và xe-cộ đang hướng về Huế. Đi được hai cây số tôi thấy không thể tiếp-tục tiến-bước nên cha con lại quay về. Các giáo-hữu đã cùng đoàn dân đi đến đâu tôi cũng không biết.

Chúng tôi thức giấc vì một quả đạn cỡ lớn nổ sát cạnh khu Nhà-thờ, rồi máy bay B52, phản-lực-cơ đua nhau trút từng loạt bom xen lẫn với tiếng đạn hỏa-tiên làm rung chuyển cả thành-phố.

Lúc 7 giờ 30 khi cha con tôi bụi-ngùi ra đi với chiếc xe Honda. Tôi cố-gắng lướt nhanh qua khỏi đoàn quân-xa, dân-xa dài thường-thực và đoàn người đông nghẹt. Trong cuộc hành-trình không ngờ này Thánh-Linh dùng để dạy tôi nhiều bài học thật quý-giá.

Chiều 28-4 lúc 4 giờ 30 thấy người người đều rộn-rã ra đi cha con tôi cũng ra đi. Mới được 600 mét tôi cùng một số người khác phải quay trở về vì trên đường đi nhiều người đã bỏ mạng hoặc bị trọng-thương. Tôi kiểm-điểm lại thùng đồ đồ sau xe Honda cùng chiếc xác cầm tay mà chính con gái tôi đã sắp đặt. Tôi loại bỏ một số đồ trong thùng, nào là quần-áo cũ, viết chì màu, giấy nháp, phấn màu, vở cũ, mấy bộ domino,.... Buồn cười hơn khi tôi xem trong xác cầm tay thấy có một lọ thủy-tinh nhỏ được phủ trên một miếng ny-lông có xăm lỗ. Tôi mở ra thấy hai con cá vàng nằm gọn trong lọ với một ít nước.

Sáng 29-4, lúc 9 giờ 30 khi mà mọi người phải dừng chân trên quốc lộ vì phía trước có hiểm-nguy. Nơi đó tôi gặp một nữ tín-hữu đi từ hôm qua. Hành-trang của người gồm có 4 thùng giấy đầy ắp, 2 chiếc rương bằng thiết, mấy chiếc mền đã cũ sờn, mấy cái mùng, mấy chiếc chiếu đã rách. Tôi kê vai gánh thử và không thể cất bước. Tôi hỏi: «chạy giặc mà gánh nặng làm sao chạy được?» Tôi nói tiếp: «Hiểm-nguy ở cách chúng ta không đầy 500 mét, tôi e-ngại với thân không và hai đứa con đó chưa chắc đã chạy được, hãy vứt bỏ bớt đồ-đạt đi!». Hôm sau khi gặp nữ giáo-hữu này tôi được biết người đã vất luôn cả gánh nặng công-kênh đó và mẹ con lạc nhau gần một ngày.

Tại nơi đó tôi có dịp gặp lại người đàn ông lực-lưỡng mà tôi đã gặp từ hôm qua. Mọi lần nữa tôi lặp lại lời đề-nghị: «Ông nên chọn lựa và vất bỏ bớt đồ không cần-thiết. Tôi nghĩ rằng hai bên xe Honda này hai thùng to tương mà tôi không vất nổi, phía sau lại thêm một bao nặng kềng-càng kéo lê-thê sát đất như thế này, rồi ông lại đeo theo cháu trai đây thì làm sao ông vượt qua đoạn đường hiểm-nguy ở phía trước! Ông tỏ vẻ không thuận ý. Lúc 3 giờ chiều ngày hôm ấy, khoảng giữa của đoạn đường kinh-hoàng chúng tôi thấy mấy chiếc xe nhà binh cố-gắng vượt qua dù không thể qua khỏi. Đến lượt xe ông ấy cũng chạy vun-vút, chỉ được ít chục thước rồi lão-đảo. Cuối cùng Ông ta, cháu trai đó, cùng chiếc xe Honda đã ngã gục trên đường!

Tôi lạnh cả người và nhớ lại lời Kinh-Thánh: «Vi Đức Chúa Trời có sẵn sẵn điều tốt hơn cho chúng ta, chúng ta nên quăng hết gánh nặng và tội-lỗi để vắn-vương, lấy lòng nhịn-nhục theo đòi cuộc chạy đua...» (Hêb 11:40; 12:1)

Một nhà thề-thao dưới bốn chục ký

★ ĐỖ ĐỨC TRÍ, Saigon

Với niềm thiết-tha mong-ước hết thảy chúng ta, kể cả tôi, hãy hái «theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra cho ta» (Hê. 12: 1) hôm nay tôi xin nói đến một nhà thề-thao dưới bốn chục ký.

Thời ấy, mỗi buổi sáng, trên đường đến sở làm đề tụt tụt, tôi thường gặp một ông tuổi cỡ 60 như tôi, — ít khi không gặp. Khi ông từ trụ-sở hội thề-thao đi ra qua mặt tôi, thì tôi nhận thấy ông thấp hơn tôi, mặc dầu tôi chỉ cao 1 thước 61. Ông bận áo thun, quần cụt, giày và bi tất trắng hết, tay cầm cái vợt, rõ ràng là một nhà thề-thao quần vợt. Khi thấy tôi nhìn với cặp mắt ngưỡng-mộ, ông ngược mặt lên, đầy vẻ tự-hào. Nhưng có một vài điểm về ông, làm cho tôi thắc-mắc. Ông gầy- ốm, ngực lép kẹp, chân đi chữ bát, lưng hơi khòm, và mắt cũng mang kiếng như tôi. Tôi lo giùm cho ông: «Lỡ banh đập trúng kiếng, thì đui còn chi? Còn nữa, lúc biểu-diễn, mồ-hôi ra ướt kiếng, làm sao thấy đường mà đập banh?»

Phải, ông gầy ốm lắm, cân chắc chưa tới 40 ký. Tôi nghĩ rằng nếu rủ hai người đi cùng nhau, thì ông té, chớ không phải tôi vì ít nhứt tôi cũng nặng hơn ông 16 ký. Nhưng rồi tôi tự trách: «Anh không biết thân sao mà còn so-sánh? Anh yếu tim, có chạy, nhảy được đâu? Anh thử vào sân quần vợt, so tài với ông ấy xem.»

Thế là tôi yên phận vì gặp một người dẫu sao, cũng hơn tôi trong lãnh-vực thề-thao.

Sau đó ít lâu, tôi cùng đi với một bạn đồng-sự, đến trước mặt ông, bèn giới-thiệu nhà thề-thao mà mình chưa quen biết:

— Anh thấy không, ông già mà còn ham-chuộng thề-thao hết mức? Buổi sáng nào cũng đi đánh quần vợt.

Anh này bật cười và lắc đầu:

— Anh lầm rồi, chỉ có cái vỏ đó thôi.

— Sao? Anh nói chi? Tôi vội hỏi:

— Tôi cũng đến hội thề-thao như ông, nhưng tôi bơi. Còn ông đánh quần vợt.

Tới đây, anh phá lên cười:

— Thường ngày, ông đến sân quần vợt, đập năm, ba trái qua-loa, rồi ngồi nghỉ khỏe, ăn điểm-tâm thịnh soạn, vì ông rất giàu có, rồi đọc báo. Khoảng gần 8 giờ, ông xách vợt ra về với phong-thái thề-thao, nên anh mới lầm lẫn đó.

Tôi liên-tưởng đến những ai mang danh lực-sĩ của Đấng Christ (II Ti 2: 5), «chạy... đua tranh... để được mảo triều-thiên không hay hư-nát» (I Cô. 19: 24-25)! Trước mặt loài người, chúng ta tự nhận là lực-sĩ, và được ngưỡng mộ như là lực-sĩ, nhưng có ai giống như nhà thề-thao dưới 40 kí này chẳng? Tôi không dám nói đến phần thể xác, vì trên 90 phần 100 chúng ta có thể-xác

cao hơn, nặng hơn ông ấy. Tôi cũng không dám nói đến phần tài-trí, vì theo chỗ tôi kính-mộ nhận-xét, hầu hết chúng ta tài-trí ít nhứt là trung-bình và nhiều nhứt là chẳng kém mấy ai nếu hoạt-động ở những lãnh vực khác, như kinh tế, kinh-doanh, hoặc cả chánh-trị nữa. Song ở các lãnh-vực ấy, thề-xác và tài-trí là cần nhất và quí nhất; còn ở lãnh-vực phục-vụ Đấng Christ, thì phải là nhiều cái khác kia.

Những cách biểu-dương ngoại-tại của sự thánh-thiện, tận-hiến như cung-kính cầu-nguyện, giảng-dạy hăng-hái, giơ tay chúc phước, xức dầu cho bệnh-nhân, hoặc dạy giáo-lý cho con trẻ, săn-sóc cô-nhi và người bạc-phước, trình-bày Tin-Lành, mới chỉ là y-phục thể-thao và cái vọt. Kèm theo những cái đó, còn phải không có sự làm việc qua-loa chiếu lệ, sự ngồi nghỉ khỏe an-nhàn, sự chuộng miếng ăn thịnh-soạn, sự thích đọc báo, nghe phát-thanh và xem truyền-hình hơn là đọc Kinh-thánh, lắng tai nghe tiếng kêu thương của các linh-hồn bị sa-tan nắm chặt, nghiêng mình nhìn-xem những đau-buồn và thiếu-thốn của ngay cả nhiều tín-hữu có mức sống kém chúng ta bội phần.

Chừng đó cũng chưa đủ. Lực-sĩ của Đấng Christ còn phải làm hai điều nữa: «Chịu lấy mọi sự kiêng-ky» và «đua-tranh.»

Không những chúng ta phải kiêng những gì chẳng có phép làm, song còn phải kiêng nhiều điều có phép làm, tỉ như đòi hỏi quyền lợi chánh-đáng lên tiếng tự biện-hộ khi bị hiểu lầm hoặc bạc-đãi vô-cớ (Ê-sai 53:7), trách người nào vô-ơn hoặc xử tệ với mình, v.v...

Nếu thật đi đường hẹp với Chúa, thật bước theo gót lành của Chiên Con (I Phi-e. 2:21), thì chúng ta sẽ «nhu-mì, khiêm-nhường» (Ma. 11:29), dễ tha-thứ, không nóng-giận và la-hét, hoặc căm-tức dưới một bề ngoài thân-thiện, không tự giành hàng đầu thụ-hưởng, nhưng xung phong chịu khó-nhọc luôn (Ma. 20:28).

Điều thứ hai là «đua-tranh,» chớ không phải ganh-tị. Không có cảnh-tượng nào đẹp mắt bằng mấy chục thanh-niên cao-lớn mạnh-mẽ, bận áo thung trắng, quần cụt trắng, bí-tất trắng, giầy trắng, mang số sau lưng, phơi những bắp thịt nở-nang, rắn-chắc, hăm-hở chạy tới đích giữa muôn ngàn pháo tay và tiếng cổ-vỗ, hoan-hô. Những người tới đích trước được phần thưởng vẻ-vang. Dầu muốn hay không muốn, biết hay không biết, mỗi tôi-tớ và con-cái Đức Chúa Trời (tôi chỉ gồm ở đây những ai đã được sanh lại bởi Đức Thánh-Linh) cũng đang hằng ngày dự cuộc chạy đua thiêng-liêng trước mặt Chúa, mà phần thưởng là «mão triều-thiên không hay hư nát» dành cho mỗi người, chớ chẳng phải chỉ dành cho một ít người đoạt giải.

Điều-kiện lãnh mão triều-thiên này là đang chạy, cứ chạy và cố chạy hết sức, bất-cứ mình già hay trẻ, khỏe hay yếu, giỏi hay dốt, giàu hay nghèo, lành-mạnh hay tật-nguyên, mù-lòa, tê-liệt, miễn còn hơi thở là còn chạy được và còn phải chạy.

Tất cả sanh-lực, thì-giờ, khả-năng, tiền-của đáng phải bỏ vào cuộc chạy đua này, nếu chúng ta có một ý-niệm chánh-xác và sâu-xa về sự được hoặc mất phần thưởng trước tòa của vua CHRIST (Khải. 3:11; Ma. 25:21, 23). Nhưng người già-yếu, nghèo-nàn, tật-nguyên, tê-liệt, thì chạy thế nào? Các anh chị em này vẫn có thể cầu-nguyện cho công việc Chúa, thuận-phục ý Cha, «yêu-mến sự hiện đến của Ngài» (II Ti. 4:8) và «chăm sự không thấy được» (II Cô. 4:18).

Vậy, hỡi hết thầy lực-sĩ của Đấng Christ, hãy ganh-đua, chạy gấp, đừng lúc nào chạy chậm lại, và nhứt là đừng bỏ cuộc vì bất-cứ lý-do nào. Không gì bi-thảm bằng một người vẫn được nhìn-nhận là lực-sĩ oai-hùng của Đấng Christ, song sự thật đã «hóa ra một tượng muối» mất mặn vì «quay ngó lại đằng sau mình» (Sáng. 19:26).

VƯỜN CÂY XANH

KHI GIÁNG SINH ĐÃ QUA

Buổi sáng mùa đông thật lạnh, bên ngoài sương trắng tan dần dần. Khi những vì sao chỉ còn lấp ló trong khoảng khắc là lúc mà bé thức giấc...

Bé vẫn không ra khỏi chiếc giường êm ấm, bé muốn kéo dài giấc ngủ, muốn được trên những giây phút ấm áp trong chiếc mền giữa mùa đông lạnh lẽo. Bé đã nhắm mắt đi nhắm mắt lại nhiều lần nhưng không thể nào ngủ được nữa. Bé tung mền ngồi dậy, đưa tay đẩy cánh cửa sổ. Hơi lạnh bên ngoài len lỏi vào, bé vừa cảm thấy buồn buồn, vừa hối tiếc như đã đánh mất cái gì. Bé thấy trong lòng xót nhiều, rồi lại nhớ đến bánh kẹo ngày hôm qua, bé lại thèm ăn bánh rồi đấy. Bé lại muốn những ngày giáng sinh vui vẻ đến với bé mãi, để bé được sung sướng, để được yêu Chúa nhiều hơn. Khi đôi tay bé đang nâng phần thưởng Trường Chúa Nhật cúi đầu chào mọi người, lòng bé lân lân vui sướng làm sao ấy. Bé vẫn không sao quên được những nụ cười tươi thắm trong ngày hôm qua, ông Truyền Đạo hiền lành hé môi thân mật, tay siết tay bé khen giỏi. Rồi tiếp đến những tiếng vỗ tay vang dội, lòng em vẫn lâng lâng vui

sướng, mọi người đều vui vẻ trong không khí lạnh mát của mùa đông...

Những tiếng chuông đình đông vang rền vẫn còn văng vẳng bên tai bé. Bé lại nhớ đến buổi diễn lễ đêm hăm-bốn, vinh hạnh làm sao mình được đọc thi-ca, mình quá cảm xúc cứ tưởng nơi đây là Bết-lê-hem xưa. Giá hồi đó mình được ở nước Do-thái thì còn gì bằng nhỉ? Chỉ cho bé làm người chăn chiên cũng đủ thích rồi. Miễn sao bé được tận mắt chiêm ngưỡng Chúa thôi. Ước chi lúc đó mình được sờ vào mình Chúa nhỉ? Chỉ một chút thôi, một chút cũng đủ làm cho bé sung sướng cả đời. Phần thưởng không bằng, vinh hạnh được người lớn sờ đầu cũng không sung sướng đến thế!

À! mà gì vui bằng mình tưởng tượng thấy Chúa nằm trong nhà thờ mình nhỉ? Cứ tưởng tượng tiếng khóc oa oa vang lên cũng đủ biết Chúa lạnh lắm rồi. Ai sẽ đắp chăn cho Chúa ?? Chắc bé quá...

Tiếng nhạc thánh êm êm đều đặn vọng lên, bé bồi hồi cảm xúc...

...Nhưng tiếng nhạc ấy bé nghe như chỉ còn ở phía sau hay đã im bật trong đêm đen. Bé thấy thời gian trôi nhanh, bé hối tiếc và hối tiếc cho ngày đã qua, cho Giáng sinh trọng đại của bé. Giáng sinh qua rồi, bé sẽ làm gì khi đã đề dành xong những tháng ngày tập dượt cho ngày trọng đại của bé... À, mình phải ăn, phải sống, phải làm đẹp lòng Chúa, phải đi học... Nhưng Giáng sinh ơi, hãy ở lại đây, ở lại đây với ta, ở lại đây cho lòng bé càng thêm yêu Chúa mãi nhé...

TRẦN PHƯỚC AN (Sông Cầu)

Thơ Cây Xanh:

QUYỀN NĂNG CHÚA ĐÃ GÌN GIỮ HỘI THÁNH EM

Hội-thánh em danh hiệu Bình Nguyên
Quyền cha gìn giữ bình yên vẹn toàn
Một cơn khủng khiếp phủ phàng
Ầy tràng pháo kích đối ngang nhà thờ
Khoảng chừng 5 mét tính sơ
Gây bao thảm bại nguy cơ hải hùng
Nhà thờ, tư thất nói chung
Tín đồ lánh nạn chung cùng trú đây
Tạ ơn quyền Chúa phủ vây
Mọi người vô sự, sum vầy ngợi khen
Ngợi khen quyền Chúa toàn năng
Giữ gìn, che chở, qua phen nguy nan
Hỏi ai có dịp đi ngang
Ghé lên xem thấy rõ ràng, định ninh
Định ninh quyền Chúa chứng minh
Cho ai trung tín đức tin theo Ngài
Quyền năng Chúa hứa không sai.
Hôm qua nay cũng ngày mai nguyện toàn
Quyết tâm tin Chúa vững vàng
Quyết tâm nhờ Chúa đừng hoang mang gì
Tai họa thử thách mỗi khi
Nhờ quyền năng Chúa ta thì vững yên
Thánh kinh Chúa đã dạy khuyên
Cuối cùng bền chí, nước thiên dự phần.

PHAN THỊ XUÂN ĐÀO

LÀM THẾ NÀO LẤY MIẾNG NƯỚC ĐÁ RA
KHỎI LY NƯỚC MÀ KHÔNG CẦN ĐỤNG TAY

Bạn có thể tẩy một viên nước đá ra khỏi một ly nước mà không cần tay hay muỗng đụng đến. Làm thế nào?

Bạn tìm một sợi dây dài lõi vải tặc và một ít muối. Nhờ một anh em nào đó để sợi giây ngang qua miệng ly đựng đến viên nước đá. Hãy nhìn xem người ấy có thể nắm hai đầu dây kéo viên nước đá lên được không? Không!

Bây giờ đến phiên bạn. Hãy rắc một ít muối trên viên nước đó xung quanh sợi dây. Chờ đợi vài phút. Bạn nắm hai đầu dây lên. Viên nước đá dính theo.

Chúa Giêsu phán: «Các ngươi là muối của đất.» Chúng ta có thể cứu người thoát khỏi biển tội bằng sợi dây cứu sanh — là Chúa Giêsu — miễn là chúng ta có «muối» trong đời sống.

CÂU ĐỐ ĐỢT 2 KỲ 7 :

Anh Lê Hữu Còn soạn

Ở đầu chép :

1. « Gieo gió sẽ gặt bão lốc »
2. « Gieo giống mà giọt lệ, gặt hái cách vui mừng »
3. « Người sẽ gieo nhưng không được gặt »
4. « Ai gieo giống chi lại gặt giống ấy »
5. « Người này gieo, kẻ kia thì gặt »
6. « Hãy diệt những kẻ gieo giống trong Babylon cùng kẻ cầm liềm trong mùa gặt ».
7. « Chúa là người nghiêm nhặt, gặt trong chỗ mình không gieo. »
8. « Gieo nhiều thì gặt nhiều »
9. « Ai gieo gió sẽ không gieo, ai xem mây sẽ không gặt »
10. Tìm một đề tựa của một đoạn sách có ghi : « Mỗi người gặt giống mình đã gieo ».

Hạn chót nhận bài đáp : 30-3-37.

GIẢI ĐÁP CÂU ĐỐ ĐỢT 2 KỲ 4

1. phần b	6. phần d
2. phần c	7. phần a
3. phần c	8. phần b
4. phần b	9. phần b
5. phần d	10. phần c

DANH SÁCH CÁC EM ĐÁP TRÚNG CÂU ĐỐ ĐỢT 2, KỲ 4

Đáp trúng 5 câu :

Võ thị Hồng Tâm (Cần đước) — Phạm thị Hương (Cần giuộc) — Nguyễn thị Ngọc Anh (Kiên giang).

Đáp trúng 6 câu :

Nguyễn thị Thanh Thủy — Nguyễn thành Nhân (Gia định) — Trần thiên Sơn Hà (Ba Xuyên) — Nguyễn phúc Trí (Sông cầu) — Trần hoàng Nam (Cần Thơ) — Nguyễn thị Kim Toàn (Rạch Giá).

Đáp trúng 7 câu :

Tô thị Kim Hoa (Phong phú) — Vũ thị Văn Hương — Vũ thị Thái Thủy (Đà Nẵng) — một em ở Thủ Đức — H.C.Miô — Phan thị Xuân Đào (Bình Nguyên).

Đáp trúng 8 câu :

Nguyễn chính Thái — Nguyễn chính Khoa (Vũng tàu) — Thiên Hải, Thiên Hương (B.T. Đông) — Trần văn Hùng — Đào thành Hiệp — Trần phước An (Tháp Chàm) — Huỳnh minh Sơn (Đà nẵng) — Phạm minh Hội (Kontum) — Nguyễn thế Hùng (Gò đen) — Huỳnh hữu Lâm — Huỳnh phước Tài (Phạm thế Hiền) — Nguyễn khánh Bửu (Quảng Ngãi) — Nguyễn thị Kim Vẹn (Rạch giá) — Thạch thị Minh Phượng — Trương bình Phú,

Đáp trúng 8 câu rưỡi :

Trần thị Phước Hạnh (Tháp Chàm).

Đáp trúng 9 câu :

Huỳnh thị Phú (Tam Kỳ) — Ông Bùi Quỳnh Lâm (An Bình, KP) — Nguyễn thị Kim Nga. Trần thị Ngọc Anh, Lê thị Mỹ Dung, Đỗ thị Mai Lang, Nguyễn minh Thôn, Huỳnh thị Hồng Hà, Nguyễn phước Đức, Huỳnh phương Hồng, (Cao Lãnh—KP) Nguyễn sơn Hải (Mỹ tho) — Đặng ngọc Tài (Hội An) — Nguyễn thị Linh, Nguyễn thị Liên (B.M. Thuật) — Nguyễn thành Long (Kiên-giang) — Nguyễn kỳ Phú (Đà nẵng) — Trương thị Liễu (Sông Cầu) — Nguyễn Long Hải (Gò Đen) — Hoài Nhân (Tân Phú) Hồ từ ngọc Thanh Mai (Vĩnh Long) — Trần hoàng Thoại Thủy (Malâm) — Nguyễn thị Hoàng Oanh (Gia Định) — Nguyễn văn Bình (Phan Thiết) — Nguyễn thị Huyền Nga (Phước Hòa) — Lê thị Hồng Ân (Cần Đước) — Trương thị Thu Ái (B.M. Thuật) — Đào thành Ý (Tháp chàm) — Văn Phú Quang — Nguyễn Hồ Dũng — Trương thị Mỹ Nhơn — Trương bình An — Trương thị Thu Thảo — Lê phước Thắng.

Đáp trúng 10 câu :

Nguyễn thị Chính, Nguyễn văn Hào (Nha trang) — Trần thiên Hùng (Cao Lãnh) — Võ thị Ánh Ngọc, Võ trọng Hiếu, Võ Bạch Huệ, Võ thị Hồng Ân (Tân Phú) Phan Trung, Đào thị Mỹ Hoa (Gò Đen) — Nguyễn quốc Dũng, Nguyễn thị Kiều Nga (Saigon) — Quách hoàng Dũng, Võ thị Thanh Xuân (Ba xuyên) — Trần xuân Hưng (Đà Nẵng).

NHẮN TIN :

Mỗi đợt của câu đố K.T. gồm 9 kỳ, kể cả những câu đố ô chữ. Các em kiên nhẫn nhé, đợt 2 của chúng ta sắp chấm dứt rồi đó, mong rằng các em « bền chí đến cuối cùng ».

Chị có nhận bài đáp của em Nguyễn thị Diễm Tịnh — Nguyễn thị Ngọc Anh.

Lê phước Thắng (Lái Thiêu) : đã nhận được truyện ngắn « Bài Học Vâng Lời ». Cám ơn em. Chị đang xem và sẽ cho biết kết quả sau.

Trần thị Hoài Vọng (Cần Giuộc) : « Mùa hè Thụy Yêu » dài quá, Vườn không đủ chỗ. Nhưng xin thành thật cám ơn bạn đã có lòng hợp tác. Mong bài khác thích hợp hơn.

Võ thị Hồng (Kiến Tường) : Bài làm chứng của Hồng rất tốt nhưng rất tiếc lại quá dài. Mong Hồng sẽ đến với Vườn Cây Xanh bằng những sáng tác ngắn hơn.

Nguyễn văn Nam (Quảng Tín). Cám ơn em đã gửi hình, tên Cây Phù Dung hay lắm. « Tâm sự nàng Xuân với Bé » thật dễ thương. Sẽ xuất hiện.

Nguyễn thị Mỹ Phúc (Giáo Đức) : « Kỷ niệm ngày cuối tuần » khá dài. Chị đang xem và sẽ cho ý kiến sau. Chờ truyện ngắn khác, ngắn hơn — Mến.

Huỳnh ngọc Thiện (Pleiku) : Cám ơn lời Chúc Giáng Sinh của em. Sao chưa dám vào Vườn ? Rất mong ngày được gặp Thiện trong vườn.

Phan thị Xuân Đào (Bình nguyên) : đã nhận được thư và hình của em. Bài thơ « Quyền năng Chúa » sẽ xuất hiện. Cám ơn tấm lòng « ưu ái » của em đối với chị. Dĩ nhiên, đối với tấm lòng đó, chị chỉ còn biết thương em thật nhiều mà thôi. Tin không ?

Đào Thiện (G.Đ.) : Cám ơn 2 câu đố vui của em. Một câu sẽ xuất hiện. Mong em cộng tác thường xuyên với chị bằng những câu đố như trên. Đồng ý chứ ?

Trần phước Ân (Sông cầu) : đang xem truyện « Chiều Đông ». Sẽ trả lời sau. Bài « Khi Giáng Sinh đã qua » có vẻ thích hợp. Cám ơn nhiều lắm. Mong thư em.

Nguyễn thị Hậu (Bảo Lộc) : thư em viết dễ thương lắm, và em cũng giỏi nữa. Em cứ dán tem 10 \$. Đề chị tìm xem có cây xanh nào hợp với em, chờ nhé. Thương em.

Hàn băng Tuyết (Sa Đéc) : đã nhận được 2 bài thơ và ô chữ của em. Cám ơn em nhiều lắm. Mong sáng tác mới.

Phan chí Hiếu (Tam Kỳ) : đã nhận được « Đồng Nguyên », hơi khô khan đấy. Em cứ gửi truyện ngắn, thơ, truyện vui, câu đố... hợp với tinh thần thiếu nhi là được. Cám ơn em đã tỏ ý kiến về việc kết bạn. Mong em sẽ cộng tác chặt chẽ với chị luôn.

Lê thị Thu Hà (Bình Nhâm) : chị hứa cầu nguyện cho em. Cám ơn lời Chúc Giáng Sinh của em. Cầu xin Chúa ở cùng em và gia đình mãi mãi. Mong thư Hà. Cho chị địa chỉ rõ ràng, nếu có thể được, sẽ gửi bánh cho em. Thích không ?

Nguyễn thị Thanh Tâm (Đà Nẵng) : Chị không nhận được 4 cái thư của em. Bru Điện tàn ác quá. Chị trông tin em kinh khủng không ngờ thư em không đến tay chị. Chị sẽ gửi T.K.N.S. hàng tháng về cho em. Em đừng buồn nữa. Nếu có thì giờ, sẽ viết thư cho em ngay. Thương em thật nhiều.

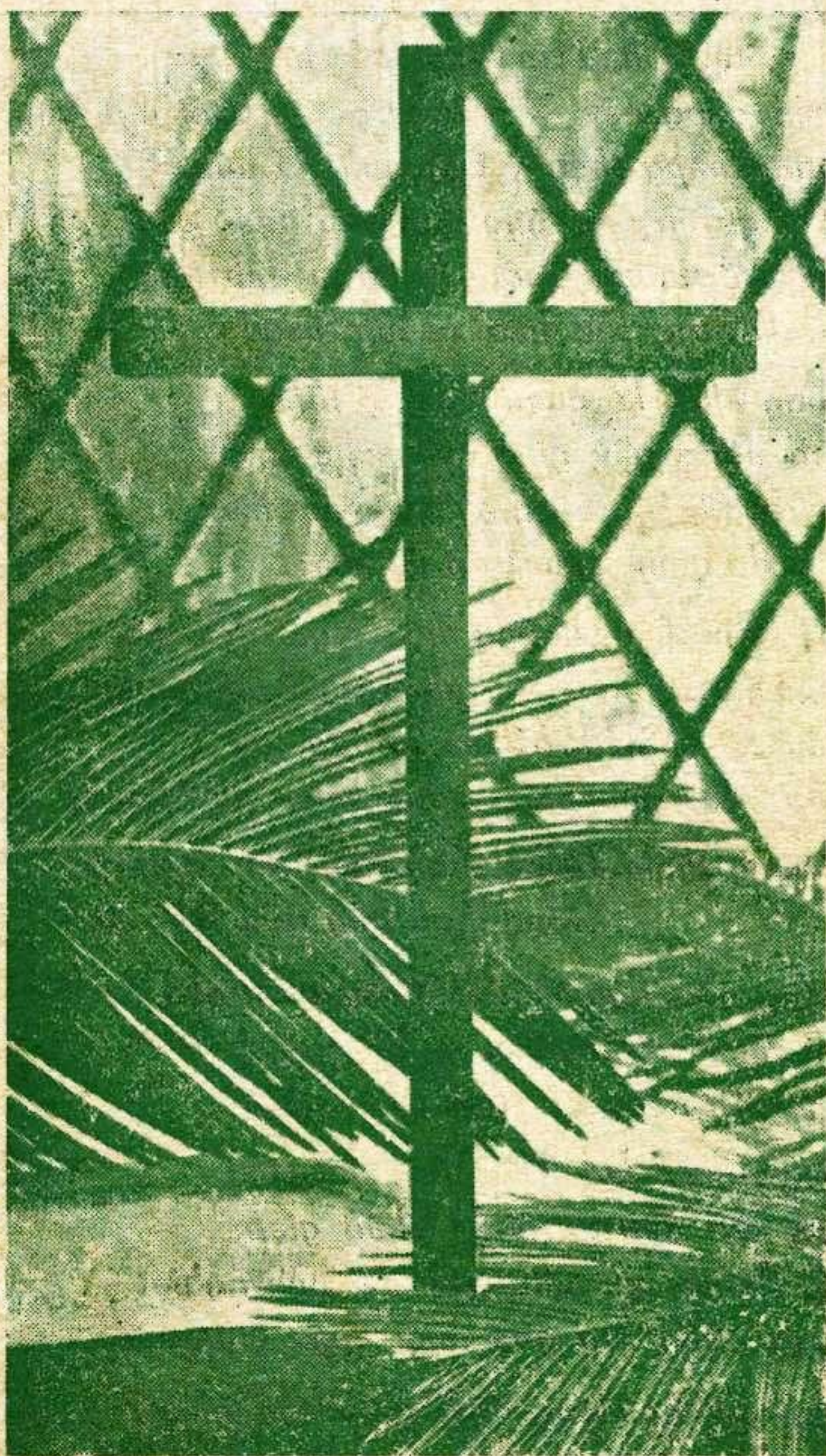
Yến Thụy (Ba Xuyên) : đã nhận được lá thư di dỏm của em. Thành thật công nhận Thụy làm thơ khá lắm. Thơ của bạn Thụy là bài nào ? Chị đâu nhớ hết được. Bài « Em yêu » đang xem. Sẽ cho biết kết quả sau. Mến

Lê quốc Viên (Nha trang) chữ em viết thật đẹp. Bài « nếp sống mới » chị đang xem. Sẽ trả lời sau. Mong những câu đố, ô chữ... của em.

Cam Tông : (Gia Định) Cám ơn lá thư dài của em, cám ơn ô chữ, cám ơn thật nhiều. Đồng ý với em về ưu và khuyết điểm của việc giới thiệu cây xanh với nhau. Chị vẫn còn đang suy nghĩ về việc đó. Chị Bách Thảo không thuộc Ban TN Trương minh Giảng. Em cứ đi tìm bí mật nếu em thích. Thư em viết vui lắm. Mong thư khác vui hơn nữa. Mến em nhiều.

HƯƠNG NAM

THÀNH-KINH N.S.

ĐAU THƯƠNG

Nỗi đau nào sánh được
Đau thương trên thập hình
Nỗi sầu nào ray-rứt
Bằng sầu Chúa hi-sinh.

Chết-sê-ma-nê!

Không là vườn hoa hương ngát
Nhưng là nơi tràn ngập bóng u-sầu
Sầu đến chết, sầu làm tim tan-nát
Bật đau thương thống thiết khúc linh cầu.
Giê-xu đã dốc đổ lòng cùng Thánh phụ

Giữa vườn khuya huyết hạn suốt canh dài
A-ba, lạy Cha, xin Ngài cất bỏ
Chén đắng này — nếu được — khỏi môi cay
Song chẳng theo ý Con mà ý Chúa
Lời nguyện cầu rung động cả ngàn sao
Mà vườn quạnh môn đồ chưa tỉnh ngủ
Ôi cô-đơn, sầu nào xé tâm bào!

Giờ thống khổ, kẻ phản Ngài lộ diện
Với đám đông gậy giáo mác cầm tay
Chúng trối Ngài. Ai ngờ cơn nguy biến
Các môn đồ quay mặt trốn đi ngay.

Tòa công luận chúng điệu Ngài đến đó
Trận mưa đòn mắng nhiếc quá phũ phàng
Máu đã chảy dưới làn roi độc dữ
Mão triều gai thay vương miện huy hoàng.

Nghìn tiếng thét: Đóng đinh hắn trên thập-tự!
Đóng đinh hắn trên thập-tự!

Môi miệng nào nghinh đón Chúa hôm qua
Mà hiện tại dậy vang lời xử tử
Đất yên lành bỗng nổi trận phong ba.

Gô-gô-tha! Đồi khô cằn, đất chết
Bến khổ đau vì tội ác nhân gian
Cây thánh giá nặng vai gầy ngã-nghiệt
Bước chân run qua mấy đoạn gian-nan.

Chính tại đó, họ đóng đinh Ngài tàn nhẫn
Đôi tay chân xuyên thủng máu chan hòa
Trong cơn khát họ cho Ngài uống dấm
Giữa trời trưa nắng lửa thán ba.

Giờ thứ chín, Giê-xu kêu lớn tiếng:
Đức Chúa Trời ôi! Đức Chúa Trời ôi!
Sao Ngài đành lìa tôi?

Và gục xuống.

Khắp đất trời rung chuyển

Bóng tối trùm tràn ngập.

— Chúa chết rồi!

Ôi! Những vòng hoa của Tử-thần ngạo-nghe
Đã lả rồi Hoa Huệ trưng đau thương

Bóng sự chết giờ lên ngôi ngự trị
Ánh sáng Thần đầu nửa đề soi đường.

Lạy Chúa yêu-thương
Đã treo mình trên cây gỗ

Đường Chúa đi trăm khổ nghìn cay

Chén sầu Chúa uống, vì ai?

Cơn đau chẳng được một lời xót thương

Vì, Chúa hỡi, bốn phương thù hận

Tội chúng sinh Ngài nhận đền bồi

Huyết hồng vô tội tuôn rơi

Nêu cao giá chuộc hồn người trầm luân

Đường Thập-tự mùa xuân chẳng có

Thấu từng mây vọng rõ tiếng sầu

Tiếng kêu xé ruột thương đau

Tiếng kêu chảy máu, nát nhàu tâm-can

Vì, Chúa hỡi, trần gian phản loạn

Trong đam mê phủ nhận ơn Trời

Nỗi đau Chúa gánh thế rồi

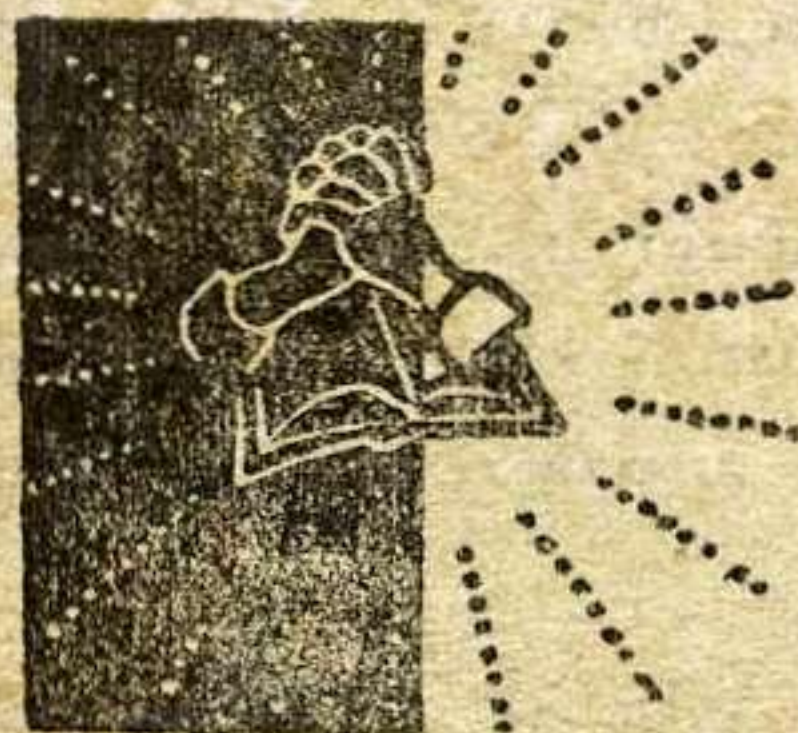
Lòng ơi, xin suốt một đời nhớ ơn:

Giê-xu khổ, chết vì con!

LINH CƯƠNG

(Đêm trước sáng Phục-sinh)

SAIGON, 1-4-1972

NGUYỄN KHIẾT
(Hộp thư 454
Saigon)

Chúa đã nhậm lời

Đạt trở về Hội-thánh lo công việc nhà Chúa, nhưng bệnh cũ lại phục phát nặng hơn, trí óc hay quên và đau đầu nhiều hơn trước. Ông lại đến bệnh viện Đức tái khám, nhưng không kết quả vì họ nói Ông bị đứt một gân máu trong đầu.

Bà Mục-sư Đạt phải đem Ông vào Saigon tá túc tại nhà tôi và tôi liền đưa Ông bà Mục-sư Đạt đến Ông Mục-Sư Hội-trưởng Tổng Liên Hội. Ông Hội-trưởng có liên lạc với bệnh viện Mỹ nhưng không kết quả. Rồi đem ông đến

SAU ngày Lễ Chúa Giáng Sanh năm 1971, em tôi là Mục-sư Nguyễn-Tất-Đạt đương hầu việc Chúa ở Hội-thánh Tiên-Phước, Quảng Tín (Bắc Trung Phần), bị một trận kinh phong, tay chân bên phải bại xuội, bất tỉnh. Ông liền được đem đến Bệnh viện Đức ở Đà-nẵng và đã bớt. Sau đó, Mục-sư

Bệnh-viện Cơ-đốc, Bác sĩ khám và cho thuốc uống liền 2 tuần nhưng cũng không thuyên giảm. Bác-sĩ liền giới thiệu đến Bệnh-viện Chợ Rẫy. Ông Mục-sư Hội-trưởng đến nhà chờ Ông Bà Mục-sư Đạt cùng tôi đến Bệnh-viện Chợ-Rẫy. Sau khi khám, Bác-sĩ cho biết là Ông Mục-sư Đạt có bướu ở trong đầu. Nằm được 3 tuần, Bác-sĩ điều-trị bảo phải giải phẫu.

Ngày 4-12-1972, Bác-sĩ bảo mua 10 túi máu và thuốc men cần thiết để dùng khi khẩn cấp. 9 giờ sáng ngày ấy, Ông Mục-sư Đạt được đưa vào phòng mổ, thân nhân ở ngoài trông chờ và lo sợ. Đến 4 giờ chiều, người ta chuyển Ông qua phòng hồi sinh, thở bằng dưỡng khí; tiếp nước biển và 12 giờ khuya hôm đó, Ông bắt đầu tỉnh, nói được. Trong khi chờ đợi, chúng tôi có nghe người ta nói lại, khi mổ phải qua lớp da, lớp xương và Bác-sĩ đã nạo xong cái bướu trong màng não ấy rồi.

Trước ngày mổ, tôi đã đến với những người cùng một đức tin tại các Hội-thánh ở Saigon, Gia-định, Trương-minh-Giang, Gò-vấp để nhờ cầu nguyện giúp cho.

Cảm ơn Chúa, nhờ sự cầu nguyện đó mà hôm nay Ông Mục-sư Đạt đã phục hồi, tay chân dịu dàng, trí não minh mẫn, đã cầm đũa, cầm viết được; ăn, ngủ, và nói đều đặn.

Nay Ông Mục-sư Đạt, lần đầu tiên viết một bài thơ tạ ơn Chúa như sau:

*Chúa đã thương tôi, Chúa cứu tôi,
Một cơn giải phẫu đã xong rồi.*

*Bàn tay Bác-sĩ, Ngài cai trị.
Sức lực tôi nay đã phục hồi.*

Những ngày Ông Mục-sư Đạt ở bệnh viện đã được quý vị đến thăm và cầu-nguyện như các Ông bà Mục-sư Tin-Lành, các Giám-mục Mục-sư của các giáo-hội bạn, cùng anh chị em thân bằng quyến hữu nên Chúa đã nhậm lời. Bởi thế, hôm nay tôi không biết lấy lời xứng đáng nào để cảm ơn Chúa và quý vị.

Trong khi chúng tôi lo phiền, thì được Lời Kinh-thánh dạy: «Chớ lo phiền chi hết, nhưng trong mọi sự hãy dùng lời cầu-nguyện, nài xin, và sự tạ ơn mà trình các sự cầu xin của mình cho Đức Chúa Trời; sự bình an của Đức Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu biết, sẽ gìn giữ lòng và ý tưởng anh em trong Đức Chúa Jêsus Christ». (Phi-líp 4:6-7)

Phép lạ mà Chúa đã ban là, trong phòng mổ, cùng lúc với Ông Mục-sư Đạt đã có người không sống được, nhưng Ông Đạt đã bình yên ở đó qua cơn mổ. Ông là người mau hồi phục hơn hết.

Tôi xin sơ lược kể lại, để con cái Chúa cảm tạ quyền phép lạ lùng của Ngài, và xin quý vị tiếp tục cầu xin Chúa sớm cho Ông Mục-sư Đạt hoàn toàn bình phục, trở về lo công việc nhà Ngài. Halêlugia! Ngợi khen Chúa!

Nguyễn-Khiết
Hộp thư 453, Saigon

THÀNH-KINH N.S.

CHÚA ĐÃ LÀM THÊM 1 PHÉP LẠ

Tôi rất tạ ơn Chúa vì Ngài đã làm thêm một phép lạ trên thân thể của tôi một lần nữa.

Hồi tưởng lại, hồi còn niên thiếu, cách đây 36 năm về trước, tôi bị đau dạ dày rất kịch liệt. Trong bao tử của tôi có rất nhiều mụn, Bác sĩ bảo là phải mổ nhưng tôi gầy yếu lắm, không đủ sức để chịu đựng một cuộc giải phẫu. Tôi được nuôi dưỡng một cách đặc biệt để có sức rồi sau đó mới giải phẫu. Nằm trong bệnh viện, tôi đã viết thư đề Mục-sư (hồi đó là Cụ Lê văn Thái, nguyên Hội Trưởng HTTLVN), Hội Thánh (Hà Nội) và Bà Giáo-sĩ Homera Homer Dixon, cầu nguyện đặc biệt cho tôi. Tôi tự ví sánh như « một con heo được tắm bồ đề chờ ngày làm thịt ».

Trong cơn đau đớn liên miên tôi đã khẩn thiết cầu xin với Chúa một trong hai điều : hoặc Chúa cho tôi được cắt về với Ngài càng sớm càng hay, hoặc Chúa chữa cho tôi được lành bệnh. Tôi ước mong Chúa chữa cho tôi thì hơn vì tôi muốn dâng đời sống tôi hầu việc Ngài. Tôi đã trình bày với Ngài : tôi là con đầu lòng trong gia đình nghèo, tôi cần sống để nuôi cha mẹ già và các em còn non dại. Vả lại trong gia đình tôi mới có tôi và em trai tôi biết Chúa mà thôi, nếu Chúa cắt tôi về với Ngài thì rồi linh hồn cha mẹ và anh chị em ra sao ? Cho nên tôi nài xin với Chúa, nếu Chúa muốn tôi hầu việc Ngài thì xin chữa cho tôi lành bệnh...

Một hôm tôi thao thức suốt đêm và khẩn đảo với Chúa để Ngài làm thành ý muốn của Ngài trên tôi, thì sáng ra tôi cảm thấy thân hình nhẹ lâng lâng như bay bổng trên không trung. Các đau đớn

đều tiêu tan không còn thấy gì nữa. Tôi chắc Chúa đã bỏ sức cho tôi để tôi có thể mổ được. Tôi liền viết thư cho Mục-Sư là « con heo hôm nay đã thấy khá nhiều, chắc sắp lên bàn mổ được rồi » chờ tôi không ngờ là Chúa đã chữa lành cho tôi. Thấy tôi đã đủ sức, Bác sĩ cho đi chụp hình bao tử lần chót trước khi mổ, thì lạ thay ! các mụn đều tan biến hết, không còn vết tích gì cả. Bao tử nhẵn thín như không hề có mụn mảy gì. Bác sĩ rất ngạc nhiên, e rằng có sự nhầm lẫn phim ảnh chẳng, nên buộc tôi phải chụp hình lại một lần nữa. Lần này cũng chứng tỏ bao tử tôi không có mụn. Cả Bác-sĩ điều trị và nhân viên bệnh viện đều hỏi tôi đã trị bệnh bằng những thuốc gì, tôi trả lời chỉ dùng những thuốc bệnh viện cung cấp thì họ đều nói những thuốc ấy chỉ làm cho bớt đau thôi chờ làm sao làm tan biến những mụn được ? Tôi có nói là tôi còn cầu nguyện với Chúa Jê-sus nữa thì ai nấy đều công nhận chính Chúa đã chữa lành cho tôi vậy. Alêlugia ! Cảm ơn Cứu Chúa vô cùng ! (Tôi đã có dịp làm chứng sự việc này trên Thánh Kinh Báo hồi bấy giờ).

Mãi tới nay bệnh bao tử của tôi lại tái phát với bọc mật chứa nhiều cục sạn nhỏ. Việc giải phẫu không thể tránh được nếu muốn khỏi những cơn đau như xé ruột gan. Tôi nhận thấy giải phẫu trong lúc lớn tuổi có nhiều phần nguy hiểm, nhưng đầy lòng tin ở sự thương xót của Chúa tôi đã ưng thuận để Bác-sĩ tiến hành công việc.

Bác sĩ đã lấy ra khỏi bao mật của tôi một trăm bảy mươi lăm (175) viên sạn bằng cỡ hạt đậu xanh và cắt bỏ đi mất

hai phần ba bao tử của tôi. Hai công việc này rất nguy hiểm mà được làm cùng một lúc mà Chúa cho được bình an vô sự, đó chẳng phải là lạ lùng lắm sao? Hơn nữa, theo lệ thường tôi phải mua một lít máu để dự trữ hồng sang máu, nếu cần, nhưng Chúa cho tôi không phải dùng tới một giọt nào cả.

Trong khi cùng giải phẫu với tôi có một ông già và một thanh niên chỉ mổ có bao tử hoặc mật mà thôi đã qua đời, còn tôi mổ cả hai thứ một lúc mà được bình an, há chẳng phải quyền Chúa giữ gìn hay sao?

Khi khoa mổ sẽ ngày xưa còn thô sơ, rủi ro rất nhiều thì quyền Chúa chữa cho tôi lành bệnh. Ngày nay khoa học đã tiến tới nhiều nên Chúa đã dùng và soi sáng các bác sĩ điều trị cho tôi rất hiệu nghiệm.

Thật « bởi sự sửa phạt Chúa Jêsus đã chịu, tôi được bình an, và bởi lần roi

Ngài tôi đã được lành bệnh ». Tôi thành kính cảm tạ Chúa vì ý chỉ của Ngài đã làm trên đời sống của tôi. Nay cả gia đình tôi đã tiếp nhận Chúa Jêsus làm Cứu Chúa của mình, nhất là các cụ tôi vốn là cô nho và là thầy tế lễ trong làng mà được Chúa gọi thì quả là một ơn lớn lao đặc biệt vậy. Sau nữa hai con đầu lòng của chúng tôi đã dâng trọn đời sống của mình để hầu việc Chúa làm cho tôi thỏa lòng và cảm ơn Chúa hết sức.

Tôi cũng thành thật cảm ơn các tôi tớ và con cái Chúa đã tỏ lòng yêu thương, cầu nguyện an ủi, nâng đỡ và thăm viếng tôi trong khi tôi lâm bệnh nặng. Phép lạ mà Chúa đã làm trên thân thể tôi và gia đình tôi cũng là phần thưởng quý báu Chúa đã ban cho tất cả chúng ta vậy. Đáng ngợi khen Ngài vô cùng!

TRẦN NGỌC BÀN

Nguyên Thanh-Tra Tài-Chánh

Thơ

TỚ NHIỀU TRUNG-TÍN, CHỦ THÊM PHẦN

Bài của cụ NGUYỄN-KHIẾT

Thiên Đường phần thưởng, hết gian-truân
Trải bấy tang-thương dưới cõi trần!
Giô-Sép thương anh, tình với nghĩa;
Ru-Tơ theo mẹ, hiếu và nhân,
Anh-hùng một dạ cùng như đạt;
Quân-tử trăm về khuất mới thân,
Những bậc hiền-nhân gương Thánh-sử;
Tớ nhiều trung-tín, chủ thêm phần.

Tớ nhiều trung-tín, chủ thêm phần,
Cấp-báo Tin-Lành vội bước chân;
Bỏ lưới theo Thầy khi được gọi,
Đập đầu xúc Chúa lúc đương cần;
Lúa vàng chờ gặt trong trần-thế,
Huyết báu mau truyền giữa vạn dân!
Thương kẻ trầm-luân khôn thề ngó,
Phải mang sứ-diệp giảng xa gần.

Tổng-kết và nhận-định

T. K. N. S.

Năm 1972 đánh dấu những biến-chuyển lớn-lao trong đà tiến tới trưởng-thành của Hội-thánh. Từ những du-nhập của các nhánh Tin-lành ở Bắc Mỹ sang Việt-nam, đến sự hồi-hương của những du-học-sinh. Từ sự cáo-chung của phong-trào hướng về ngoại-lai đến sự phát-sinh của phong-trào trở về nguồn. Từ cuộc cách-mạng cơ-khí hóa, kỹ-thuật hóa đến sự xuất-hiện nhu-cầu cấp-thiết về cán-bộ Tin-lành. Người ta nhận-thức được một luồng gió mới thổi đến khuôn-viên các giáo-đường.

PHONG-TRÀO TRỞ VỀ NGUỒN.— Đây là một phong-trào có ảnh-hưởng rất sâu rộng trong giới trẻ. Vì phạm vi của bài báo và khuôn-khổ của tờ báo, chúng tôi không thể bàn sâu rộng hơn. Chúng tôi mạn phép đưa ra một thí-dụ rất gần. Một sinh-viên tiến-sĩ luật tâm-sự, anh đang nghiên-cứu kinh sách để tìm-hiểu xem kinh sách nói thế nào về Vị Giáo-Chủ của anh. Đó là một động-tác trở về nguồn. Quý Vị Mục-sư cũng có khuynh-hướng tìm-hiểu xem Kinh-thánh nói thế nào về chức-vụ mục-sư. Quý Vị Chấp-sự cũng tìm-hiểu xem Kinh-thánh nói thế nào về chức-vụ chấp-sự.

Một số bạn trẻ thiết-tha với dân-ca kỳ-vọng sẽ dùng dân-ca để rao giảng Tin-lành. Theo các bạn đó, dân-ca dễ run-cảm tâm-hồn thánh-giả hơn âm-nhạc Tây-phương.

Một số bạn trẻ khác ước-ao Hội-thánh chung sẽ hưởng-ứng phong-trào trở về nguồn trong tinh-thần áp-đụng Kinh-thánh vào đời sống hằng ngày.

Trở về nguồn không phải chỉ dân-tộc-hóa những nghi-thức, những cách trang-trí trong giáo-đường, loại-bỏ hẳn những kiểu-mẫu chịu ảnh-hưởng Âu-Mỹ, không phải chỉ nhằm vào hát những thánh-ca do anh em tín-hữu Việt-nam sáng-tác với những cảm-hứng và âm-điệu Việt-nam. Trở về nguồn phải chẳng là lọc-lựa những điều trái với Kinh-thánh. Chẳng hạn như một tín-hữu cầu-nguyện xưng tội thường xưng là chúng con, trong khi phải xưng là con; hoặc thay vì xin Chúa cất đi những tội-lỗi vi-phạm khiến ngăn-trở Chúa chủ-trị đời sống, tâm-linh, thì lại nguyện-cầu: «Xin Chúa ngự vào lòng con!» Trong khi đó Chúa phán: Này ta đứng ngoài cửa mà gõ, nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho thì ta sẽ vào cùng người ấy và ăn bữa tối với người và người với ta.

Trở về nguồn đối với chúng ta là trở về sự dạy-dỗ của Kinh-thánh. Trong đà Truyền-đạo Sâu-rộng của Hội-thánh Tin-lành Việt-nam, chúng tôi rất mong phong-trào trở về nguồn — vừa theo ý-nghĩa Cơ-đốc giáo thuần-túy, vừa trong tinh-thần dân-tộc chân-chính—sẽ được đẩy mạnh, thật mạnh trong năm 1973.

**PHONG-TRÀO TRUYỀN-
GIẢNG.**— Trong khi Hội-thánh Tin-
lành Việt-nam phát-động Chiến-dịch
Truyền-đạo Sâu-rộng có tánh-cách đại
quy-mô trên toàn quốc, chúng tôi nhận-
thấy sự du-nhập ào-ạt các giáo-phái Tin-
lành từ Bắc Mỹ. Các giáo-phái này cũng
đưa ra nhiều phương-pháp khác nhau
để mở-mang Hội-thánh và truyền-giảng
Tin-lành. Mục-tiêu của Hội-thánh chúng
ta là chiến-thắng 10 triệu linh-hồn đồng-
bào cho Cứu Chúa, do đó chúng ta
không chấp-chứa thành-kiến hay ganh-
ty đối với các hệ-phái Tin-lành khác.
Trái lại chúng ta sẵn-sàng hiệp-tác với
bất cứ giáo-phái nào có cùng tín-ngưỡng
và chủ-trương. Tuy nhiên, chúng ta
phải công-nhận rằng đến ngày hôm nay,
Hội Truyền-Giáo Phước-âm Liên-Hiệp
vẫn xứng-đáng giữ địa-vị ưu-tiên trong
các Hội Truyền-giáo mà chúng ta nên
phải cộng-tác để rao giảng Tin-lành và
mở-mang Hội-thánh. Hội Truyền-giáo
Phước-Âm Liên-hiệp dù là một nhánh
Tin-lành rất khiêm-nhượng ở Hoa-kỳ
về số tín-hữu, nhưng đã tỏ ra đặc-biệt
thành-công ở Việt-nam. Sự thành-công
này càng tỏ ra vượt bậc khi có sự
hiện-diện của các nhánh Tin-lành khác
ở phần đất này, trong đó nhiều nhánh
nổi tiếng khắp hoàn-cầu về số tín-hữu,
nhân-lực, tài-lực và vật-lực.

CÁC TỔ-CHỨC BẠN

A. Các tổ-chức từ-thiện xã-hội.—

Chúng tôi ghi nhận những tổ-chức
từ-thiện xã-hội Tin-lành hoạt-động lâu
năm ở Việt-nam bày-tỏ khuynh-hướng
muốn hợp-tác chặt-chẽ với Hội-thánh
Tin-lành Việt-nam để hoàn-thành chức-
vụ của Giáo-hội mà Kinh-thánh đã ghi
chép. Các chức-vụ ấy là: y-tế, giáo-dục,

từ-thiện xã-hội và rao giảng Tin-lành.
Các tổ-chức từ-thiện nói trên đã kinh-
nghiệm là các hoạt-động y-tế, từ-thiện
xã-hội, giáo-dục không đạt được một
cách khả-quan các mục tiêu trù-định
trong vấn-đề cải-tiến dân-sinh. «Chỉ có
Tin-lành Cứu-rỗi mới có thể giúp
thực-thi các mục-tiêu ấy được và còn
có thể làm xa hơn thế nữa.» Các tổ-
chức từ-thiện xã-hội muốn cộng-tác với
Hội-thánh Tin-lành Việt-nam và dành
công-tác truyền giảng Tin-lành cho
Hội-thánh Tin-lành Việt-nam.

HỘI HOÀN-CẦU KHẢI-TUỢNG
đã yểm-trợ và cộng-tác chặt-chẽ với
HTTLVN trong những năm qua. Hội
đã bảo trợ trên 85 trường và cô-nhi
viện của Hội-thánh. Hội đang dự-định
tổ-chức một Hội-đồng Mục-sư Truyền-
đạo Liên Giáo-phái vào cuối năm 1973
hoặc đầu năm 1974. Dự-định này đã gây
nhiều cảm-ngĩ cho Hội-thánh Tin-lành
Việt-nam.

**CƠ-QUAN XÃ-HỘI TIN-LÀNH Á-
CHÂU** đang tiến gần đến HTTLVN.
Hội cứu-tế MENNONITE CENTRAL
COMMITTEE đang tách-rời với hai
tổ-chức từ-thiện Tin-lành khác là Church
World Service và Lutheran World Relief
và sẽ cộng-tác chặt-chẽ với HTTLVN

B. Các tổ-chức Truyền-giáo.

**CHIẾN-DỊCH TRUYỀN TIN-LÀNH
CHO MỖI GIA-ĐÌNH** đã thành-công
với số nhân-lực và tài-lực đáng kể.
Quyền Thông-diệp của Thượng-đế Cho
Mỗi Gia-đình đã đạt được tiêu-chuẩn
một truyền-đạo đơn mong-đợi với lời
văn giản-dị và nội-dung thích-hợp với
mỗi trình-độ học-vấn và mỗi thành-phần
xã-hội. Điều ấy rất dễ hiểu, vì quyền

này là một sự tổng-hợp nối kết các câu Kinh-thánh.

HỘI TRUYỀN GIẢNG CHÚA CƠ-ĐỐC (Campus Crusade for Christ International) đã tỏ ra thành-công trong công-tác truyền-giảng cho thanh-niên sinh-viên. Hội cũng đào-tạo những chứng-đạo viên dạn-dĩ và nhiệt-thành. Môi-trường truyền giảng chính của Hội là giới tri-thức mà « Việt-nam cũng như nhiều quốc-gia khác đã bỏ quên. »

CHƯƠNG-TRÌNH TÌM ĐẾN KẸ CHUA TÌM ĐƯỢC đã giúp tăng hiệu-năng truyền giảng của 40 mục-sư, truyền-đạo, truyền-giáo và tuyên-úy trên toàn quốc bằng cách cung-cấp 40 máy phóng-thanh phát băng, 40 cái loa và trên 240 băng ghi âm bài giảng. Chương-trình dự-trù tài-trợ các hội-thánh được cấp máy có thể tổ-chức những cuộc vượt biên » đi đến những vùng chưa được nghe Tin-lành đề rao truyền Tin-lành.

HÃNG THÔNG-TẤN TIN-TỨC Á-CHÂU (Newsasia) đã giúp yểm-trợ bài vở, tin-tức cho các nguyệt-san của Hội-thánh và giúp gia-tăng sự hiểu-biết của các Hội-thánh bạn trên thế-giới về Hội-thánh Việt-nam.

Ngoài những tổ-chức nêu trên, chúng ta còn phải kể thêm sự đóng góp phân-phát Lời Chúa của **THÁNH-KINH HỘI**, của **HỘI GHI-ĐỀ-ÔN** và của **TỔ-CHỨC VĂN-CHƯƠNG CƠ-ĐỐC QUỐC-TẾ** (qua Cơ-quan Xuất-bản Tin-lành). Theo tin-tức chúng tôi nhận được thì tính đến ngày hôm nay có hơn 50 tổ-chức truyền giáo Tin-lành và tổ-chức từ-thiện xã-hội Tin-lành từ quốc-ngoại đến hoạt-động ở Việt-nam. Điều chúng ta có thể nghĩ

tới là nếu các tổ-chức này kết-hợp với nhau, hỗ-trợ cho nhau thì chẳng bao lâu không còn một vùng nào trên giải đất Việt-nam chưa được nghe đến Tin-lành. Phải chăng đó là ước-vọng của **VĂN-PHÒNG THÔNG-TIN TRUYỀN-GIÁO**.

QUỐC NỘI

Hội truyền-giáo Phước-âm Liên-hiệp đã ký-kết thỏa-ước chuyển-nhượng cho Hội-thánh Tin-lành Việt-nam tất cả bất-động-sản Hội tậu-mãi ở Việt-nam kể cả các cơ-quan. Mọi người đang chờ-đợi sự chuyển-nhượng ấy được cụ-thể-hóa với tinh-thần trách-nhiệm gia-tăng của phía thu-nhận.

Sự thành hình của **NHÀ IN TIN-LÀNH** đã đáp-ứng được sự kỳ-vọng của nhiều người. Chúng ta có thể suy-đoán là nếu có sự phối-hợp chặt-chẽ giữa Cơ-quan Xuất-bản Tin-lành với Nhà In Tin-lành trong một chương-trình nhằm tiến tới tự-trị và nhằm phổ-biến sâu rộng các ấn-phẩm Tin-lành, thì đây sẽ là một cơ-quan yểm-trợ Hội-thánh rất đặc-lực trong công-việc giảng Đạo và dạy Đạo.

ĐOÀN PHỤ-NỮ TIN-LÀNH THỦ-ĐỒ đã giúp gióng tiếng chuông Tin-lành ở nhiều nơi, như ở các trại tỵ-nạn, các bệnh-viện và đặc-biệt nhất là các trung-tâm cải-huấn.

Các Hội-thánh ở Cao-nguyên đang đặt trọng-tâm các hoạt-động xã-hội vào việc khai-hóa dân-trí. Các hội-thánh ở vùng này đang lo mở trường và chắc chắn sẽ xử-dụng trường học làm môi-trường rao giảng Tin-lành.

Một cuộc phục-hưng «bất-ngờ» đã xuất-phát từ Thánh-kinh Thần-Học Viện Nha-trang, lan-tràn mạnh-mẽ lên miền Cao-nguyên. Dư-hưởng đã đến với các mục-sư, truyền-đạo toàn quốc tại Hội-đồng Mục-sư Truyền-đạo họp ở Đa-lạt vào các ngày đầu năm dương-lịch 1973 và cũng đã thăm-viếng Hội-thánh Mỹ-tho.

Cũng trong năm này, Mục-sư Tiến-sĩ Lê-Hoàng-Phu hồi-hương. Ông là vị mục-sư tiến-sĩ đầu-tiên của Hội-thánh Tin-lành Việt-nam.

QUỐC NGOẠI

Hội-trưởng Hội-thánh Tin-lành Việt-nam đã được mời gia-nhập Ủy-ban Triệu-tập và Hoạch-định chương-trình Nghị-sự của Hội-nghị Tin-lành Thế-giới sẽ họp ở Thụy-sĩ vào tháng 7, 1974. Hội-thánh Việt-nam cũng đã kết-thân với Hội-thánh Tin-lành Trưởng-lão Tân-Tây-Lan và thông công với nhiều Hội-thánh khác trên khắp thế-giới. Trong nhiều năm qua Hội-thánh Việt-nam là hội viên của Hội-thánh Tin-lành Thông-công Thế-giới.

KẾT-LUẬN

1) Các tổ-chức từ-thiện xã-hội Tin-lành và các tổ-chức truyền-giáo Tin-lành nhận định có thể đạt được hiệu-

năng khả-quan cho các công-tác của mình bằng cách hỗ-trợ và hoạt-động song-song với Hội-thánh Tin-lành Việt-nam.

2) Một vị mục-sư khả-kính đã thổ-lộ điều vị này nhận-xét, ấy là không phải đồng-bào chúng ta cứng lòng, nhưng vì Hội-thánh chưa truyền giảng bằng tất cả những phương-tiện và tinh-thần mà chúng ta có thể có được.

3) Dù có sự cố-gắng đáng ghi-nhận của Hội-thánh Việt-nam, ngoại-viện vẫn đóng một vai-trò chủ-yếu. Điều này không có gì lạ. Việt-nam đã trải qua một cuộc chiến khủng-khiếp và tàn-hại trong suốt hai mươi lăm năm. Cả nước đều nghèo và Hội-thánh phải cùng chịu cảnh-ngộ. Ngoại-viện rất cần-thiết để duy-trì các hoạt-động của giáo-hội trong hiện-tình và để phát-triển các cơ-sở trong thời hậu-chiến.

4) Từ chức-vụ độc-nhất là rao-truyền Tin-lành, giáo-hội đã lần lượt bước tới những chức-vụ kế tiếp là săn-sóc chữa lành người đau-yếu (y-tế), nâng cao dân-trí (giáo-dục), giúp-đỡ, cứu-trợ người nghèo thiếu tai-uơng (từ-thiện xã-hội) giáo-hội đang cần những anh em tín-hữu làm việc tình-nguyện và hết lòng vì Chúa, vì giáo hội, và vì đồng-bào.

TƯỜNG-VI và NTH

XIN CẦU-NGUYỆN ĐẶC-BIỆT

Hai Cụ Giáo-sĩ D. I. JEFFREY vì tuổi cao không sang Việt-nam nữa, nhưng trong thời-gian qua vẫn ủng-hộ công-việc Chúa tại Việt-nam cách rất đặc-lực bằng việc cõ-động tiền-bạc tài-trợ các cơ-quan để phổ-biến Tin-lành, nhất là qua phương-tiện sách báo.

Nay hay tin Cụ Bà lâm bệnh đau tim rất nặng phải vào bệnh-viện điều-trị. Thành-khẩn kính xin toàn thể Hội-thánh hiệp chung với chúng tôi cầu-nguyện nhiều cho Cụ Bà được sớm lành bệnh

T.K.N.S.

AN-NGHỈ NƠI NƯỚC CHÚA

Cụ Bà Võ văn Tuy, nữ danh Nguyễn thị Thanh, thân-mẫu của Mục-sư Võ thanh Thời, chủ-tọa Hội-thánh Tin-lành Tân-phú, Gia-định, đã về nước Chúa ngày 7-2-1973 hưởng-thọ 89 tuổi. Thay cho toàn thể Mục-sư, Truyền-đạo và tín-hữu Hội-thánh Tin-lành Việt-nam thành-kính phân-ưu cùng Ông bà Mục-sư Võ thanh Thời và tang-quyển.

Mục-sư Hội-trưởng Đoàn văn Miêng
Mục-sư Chủ-nhiệm Phan văn Tranh

TIN TỨC HỘI THÁNH

● Hội-thánh mới tại khu-phố Lữ-gia, Saigon Q.II.

Sau nhiều ngày tìm-kiếm địa-điểm để mở Hội-nhánh, Hội-thánh Nguyễn tri Phương đã mua được một căn nhà tại số 12/39, khu cư-xá Lữ-gia Quận 11 Saigon, do một vị tín-hữu nhượng lại. Chiều ngày 28-10-72, rất đông tín-hữu đã họp lại để dự lễ cảm-tạ. Buổi lễ được mô tả như rất « vui-vẻ và đầy ơn ». Hiện nay hội-thánh này có 7 gia-đình tín-hữu và đang chờ đợi Địa-hạt sắp đặt một vị Mục-sư hoặc Truyền-đạo đến hầu việc Chúa.

● Lễ khánh-thành nhà thờ Hội-thánh Tân-phú.

Ngày 17-12-72, lúc 15 giờ, Hội-thánh Tân-phú, quận Tân-bình, tỉnh Gia-định có tổ chức lễ khánh - thành Nhà Thờ mới. Trong buổi lễ, ngoài nghi-thức cung-hiến còn có sự-diệp của Giáo-sĩ Hội-trưởng T.H. Stebbins đại ý giục-giã

TƯỜNG-VI phụ trách

anh em tín-hữu trong bốn-phận viếng thăm đồng bào trong thủ-đô Saigon để đem dắt họ về cùng Chúa. Hiện-diện chiều hôm ấy có khá đông Mục-sư Truyền-đạo và anh em tín-hữu vùng Saigon, Chợ lớn, Gia-định, và Mỹ-tho tham dự.

● Đại-hội-đồng Tổng Liên Hội.

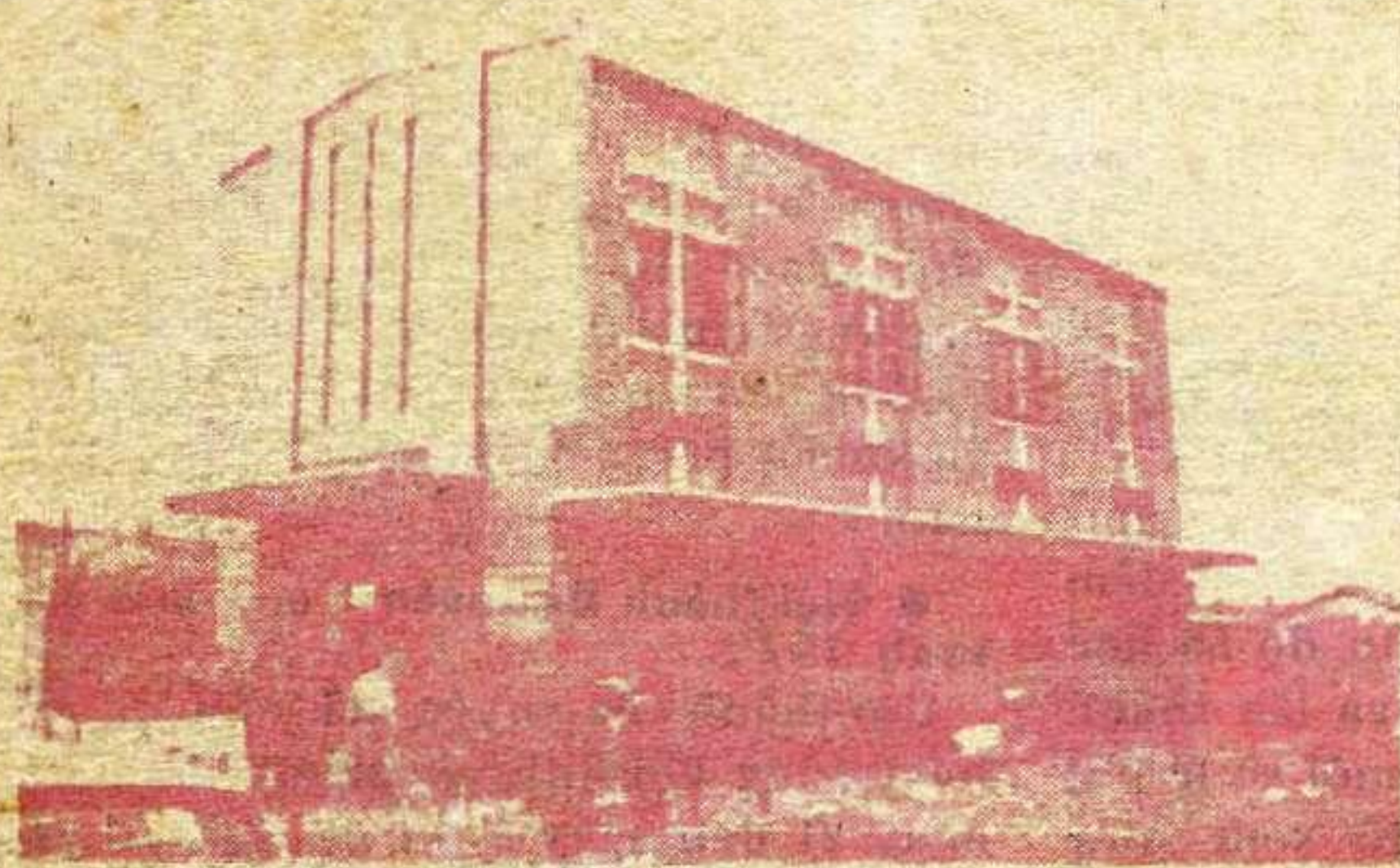
Ban Trị-sự Tổng Liên Hội họp ở Đa lat ngày 5-1-73 đã biểu-quyết tổ-chức Đại-Hội-đồng TLH lần thứ 39 tại Thánh Kinh Thần-Học-Viện Nha-trang, từ 20 đến 24-5-1973.

● Thêm 10 tín-hữu Hội-thánh Hậu-nghĩa nhận lễ báp-tem. Chúa nhật 10-12-72, đã có 15 anh em tín-hữu HT Hậu-nghĩa nhận lễ báp-tem tại nhà thờ Bàn-cờ. Tin cho biết, đây là lần thứ hai, HT này tổ-chức lễ báp tem cho anh em tín-hữu. Lễ báp-tem đầu tiên được tổ-chức vào ngày 19-12-71 tại nhà thờ Hoa-kiều Bình-lâm và có 15 anh em tín-hữu nhận lễ. Kỳ này đáng lẽ có

21 người, nhưng vì phương-tiện di-chuyển khó - khăn, 6 người không đến được.

● 200 cô-nhi ở An-lộc và 1500 cô-nhi ở Đà-nẵng.

Mục-sư Doug Cozart, Giám-đốc Hội Hoàn-Cầu Khải-Tượng vừa cho biết 200 cô-nhi thuộc chi-phái Stiêng ở An-lộc đang được Hội nuôi-dưỡng trong một chương-trình Nuôi Trữ Tại Nhà. Ngoài ra Hội cũng đang xúc-tiến

Nhà thờ HT Tân phú khánh-thành ngày 17-12-1972.

chương-trình nuôi 1500 cô nhi Tin-lành ở Đà-nẵng. Được biết Hội HCKT đang nuôi 800 cô-nhi thuộc sư-đoàn Thủy quân lục chiến. Trọng tâm của các chương-trình nói lên vẫn là rao-truyền Tin-lành.

● **Khải tượng giảng Tin-lành cho đồng-bào gốc Miên.**

MS Nguyễn Lập Mạ, chủ-tọa HT Minh-Lương (Kiên-giang) cho biết số anh em ở HT này đã lên trên một trăm người và hằng tuần có chừng 40 người nhóm lại. Được khải-tượng giảng Tin-lành cho đồng-bào Việt gốc Miên (ở miền Nam có tới 3 triệu), ông MS Mạ đã đến Minh-lương, khi ở đây chỉ có 2 gia-đình tín-hữu. Nhiều đồng bào Miên đã tiếp-nhận

Hội-thánh Tin-lành Bình-Đông, Saigon Quận Bảy được tự trị từ 1-1-73 Chúa và nhiều vị đã trở thành cột-trụ của Hội-thánh.

● **Khóa huấn-luyện chứng nhân.**

Hội-thánh Nguyễn Tri Phương đã mở một khóa huấn-luyện chứng nhân 7 đêm cho tín-hữu. Khóa này qui-tụ độ 50 học viên thiếu nhi thanh niên và lão thành và mỗi học viên phải đóng một số lệ-phí là 100\$. Chương-trình được xem như rất thành-công với số học viên mỗi đêm

mỗi tăng và tất cả học viên đều dạn-dĩ, nhiệt-thành đi ra làm chứng đạo. Khóa huấn-luyện này được Hội Truyền Giảng Chúa Cơ-đốc (Campus Crusade) cung-cấp tài-liệu và do MS Henry Jones, Giám-đốc của Hội phối-hợp với Giáo-sĩ D.F. Hartzfeld hướng dẫn.

● **Hội-Truyền giáo Osborn Foundation.**

Nhằm tăng hiệu-năng và phương-tiện cho công việc rao truyền Tin-lành ở Việt-nam, Hội truyền-giáo Osborn Foundation đã cấp cho Việt-nam 40 máy

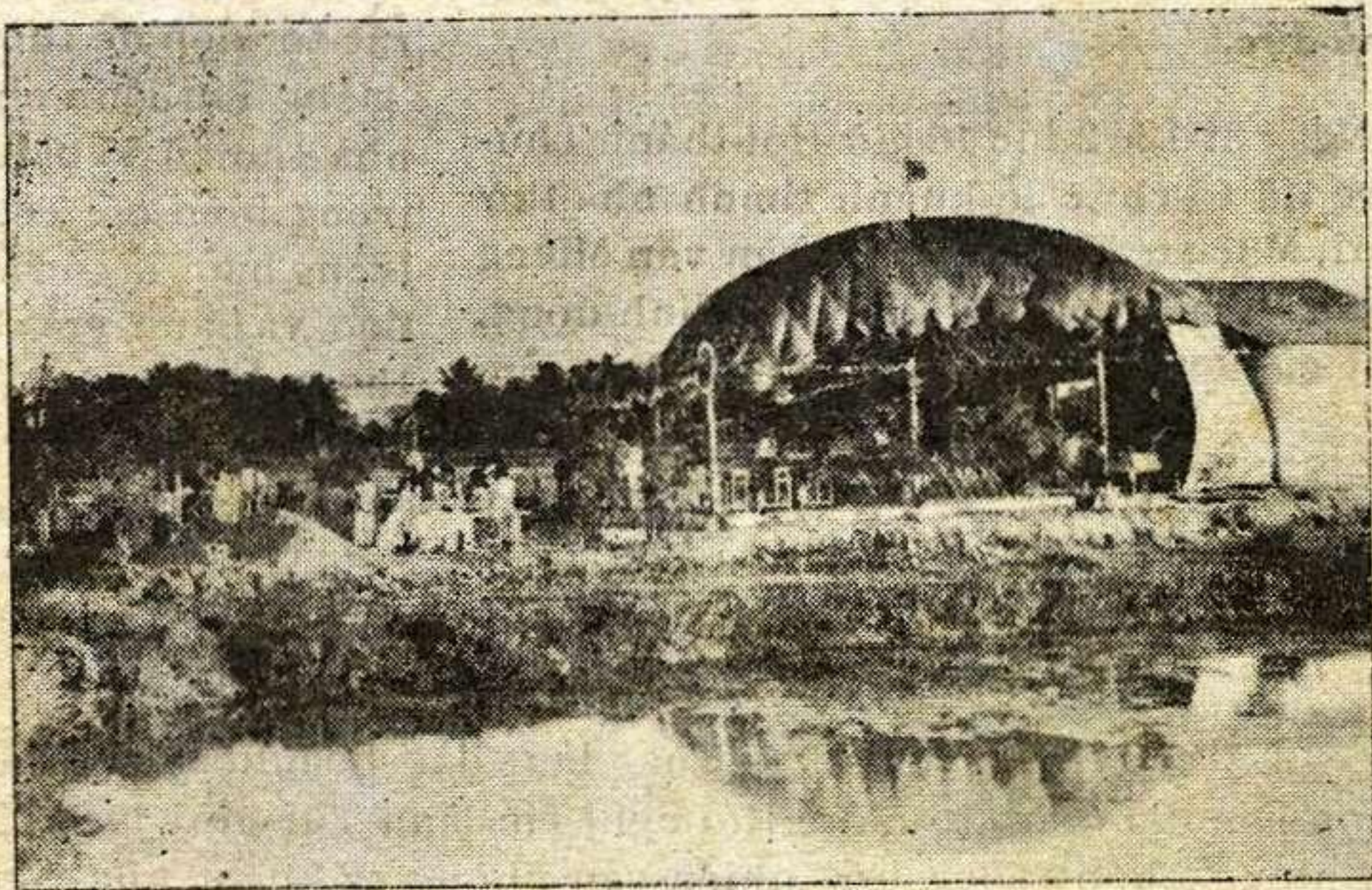

Thanh-nữ Nguyễn tri Phương tham dự khóa huấn-luyện chứng-đạo của hội Campus phóng thanh, 40 loa loại công suất 25 watts và hơn 240 băng ghi âm bài giảng, các dụng-cụ nói trên được cấp-phát cho qui vị Mục-sư, Truyền-đạo, và Truyền-giáo Việt-nam. Ngoài ra Hội này cũng tặng một máy chiếu phim và 5 cuộn phim, trong đó 3 cuộn đã được chuyển âm. Được biết ông Đoàn văn Sĩ đã được Hội giao-phó trách-nhiệm quản-trị chương-trình truyền giảng đặc-biệt này và ông làm việc tình nguyện không lương và không phụ-cấp dưới bất cứ hình thức nào.

● **Hội-thánh Ba-xuyên trong mùa giáng-sanh 1972.**

Hội-thánh Ba-xuyên đã cậy ơn Chúa hoạt-động bồi-linh và giảng Tin-lành từ ngày 21 đến ngày 25.12.72. Ngày 21 và 22, Ban Phụ-nữ Tin-lành Ba-xuyên đặc-biệt

mời Bà Mục-sư Chủ-nhiệm Miền Tây và Bà MS Nguyễn nam Hải giảng bồi-linh cho phụ-nữ Hội-thánh. Đồng thời ban cũng tổ-chức một buổi giảng Tin-lành cho nữ công tư chức dưới hình-thức trà đàm và sinh-hoạt. Bà MS Nguyễn Nam Hải dạy cách làm hoa giấy và bà Chủ-nhiệm giảng Tin-lành. Sáng 23.12.72, phái đoàn của Hội-

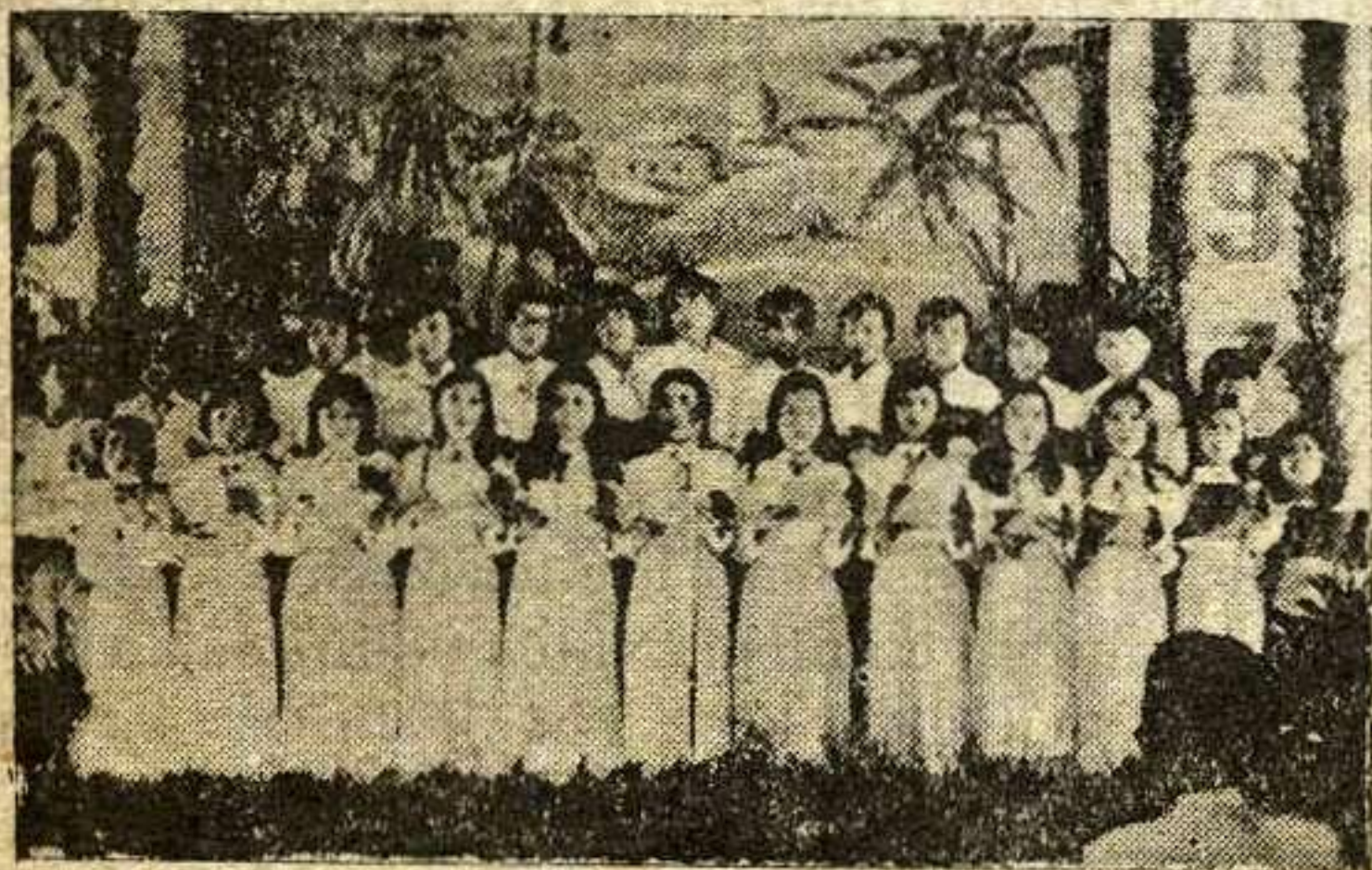
Hội-thánh Tin-lành Đại-ngãi trong ngày lễ Giáng-sanh năm 1972

thánh đến ủy-lạo và giảng Tin-lành cho trên 500 can-phạm trong trung-tâm cải-huấn. Giáo-sĩ J.H. Revelle cũng đã tham dự chương trình bằng một bài giảng qua sự thông-dịch của giáo-sư Lâm văn Minh. Có 32 linh-hồn tin nhận Chúa. Đêm 24-12-72, diễn-giả chính là Giáo-sĩ J.H. Revelle và đồng bào đến tham dự vô cùng đông đảo. Đêm hôm sau, một buổi lễ vô cùng trang trọng mừng Chúa Giáng Sanh được tổ-chức tại Hội-thánh Tân-lập Đại-ngãi. Chiếc nhà dù to lớn dùng làm nơi nhóm họp tung bay trong gió lộng trông thật vĩ-dại và hấp-dẫn. Đồng bào tập-nập đến dự lễ. Ai nấy say-mê theo dõi các tiết mục của chương-trình diễn

lễ. Hội-thánh rất vui vì « danh Chúa được tôn cao và vinh-hiến ». (TĐ Nguyễn văn Năm).

● Hội-thánh Long-trạch có chỗ nhóm mới.

Hội-thánh Long-trạch, một Hội-thánh kỳ-cựu, đã có qua nhiều trào Mục-sư, Truyền đạo đến hầu việc Chúa. Hội thánh được thành lập từ năm 1937 đến nay. Công việc Chúa ở đây phát-triển khá tốt đẹp, nhưng vì xã Long-trạch bất an-ninh cho nên một số đông anh em tín hữu phải tản cư. Số còn lại cứ cậy ơn Chúa duy-trì công-việc Ngài. Mấy năm trước, địa-hạt phải nhờ Mục sư Nguyễn văn Tiền, chủ-tọa Hội-thánh Gò-đen, kiêm nhiệm Hội-thánh Long-trạch. Từ hơn hai năm nay, địa-hạt có bổ-nhiệm Truyền-đạo đến lo đặc-biệt cho HT. Vì nhà thờ cũ hư hao nhiều, Hội-thánh đã định ý hoặc xây cất lại hoặc dời đi chỗ khác. TĐS Nguyễn Thiện Trung đã hiệp với Ban Trị Sự Chi-hội mua được một sở đất khác để làm nơi nhóm họp thờ phượng Chúa. Ngày 21-1-1973 vừa qua, Hội-thánh đã tổ-chức một lễ cảm-tạ được mô tả như là « rất vinh-hiến danh Chúa ».

Ban hát học-sinh Tin-lành trong ngày lễ Giáng sanh tại Tam-Kỳ 1972

● **Lễ khánh thành nhà thờ Hội-thánh Thủ-đức.**

Ngày 31-12-72 lúc 16 giờ Hội-thánh Thủ-đức đã tổ-chức lễ khánh thành nhà thờ mới. Mục-sư Hội-trưởng Đoàn văn Miêng phân phát một sứ điệp rất linh-động. Tất cả người dự nhóm đều nức lòng cảm

tạ vì Hội-thánh nơi đây có một nhà thờ rất tốt đẹp để thờ phượng Chúa và rao giảng Tin-lành cho đồng bào. Được biết nhà thờ cũ đã bị bắn phá và thiệt hại nặng trong biến cố Tết Mậu Thân. Hiện diện trong buổi lễ có rất đông Mục-sư, Truyền-đạo và anh em tín hữu khắp nơi đến tham dự.

TIN TỨC THẾ GIỚI

LAUSANNE, Thụy-sĩ — Tòa lâu-đài Beaulieu ở thành-phố này đã được chọn làm địa-điểm tổ-chức Hội-nghị Tin-lành Thế-giới 1974. Với phương-tiện khổng-lồ, nhiều phòng rộng lớn, nhiều văn-phòng và năm nhà hàng ăn, tòa lâu-đài trên được xem như là nơi hội họp lý-tưởng cho 3.500 nhà lãnh-đạo cơ-đốc, quan-sát viên và các nhà báo đến từ khắp nơi trên thế-giới.

Được biết Hội-nghị Tin-lành Thế-giới lần trước họp ở thành-phố Berlin, Tây Đức vào năm 1966. Các Hội-nghị này nhằm thúc-đẩy việc rao giảng Tin-lành cho cả thế-giới.

DRESDEN, Tây Đức — Một thỏa-hiệp được soạn-thảo nhằm cải-thiện sự liên-lạc giữa giáo-phái Tin-lành Lutheran và giáo-phái Giám-lý ở xứ này đã được các giám-mục hai tôn-giáo trên ký kết. Thỏa-hiệp bao hàm sự nhìn-nhận các lễ báp-têm, lễ xức dầu, và hôn lễ, việc giáo phái này dùng phương-tiện của giáo phái kia và các quy-tắc ấn-định việc đổi giáo phái của tín-hữu. Hai giáo phái trên có khoảng 3 triệu tín hữu ở Tây-Đức.

VILLACH, Áo — Hội-đồng Hội-thánh Lutheran Thế-giới họp ở đây đã tỏ ý «buồn» và «tiếc» về việc chánh-quyền Nam Phi từ-chối cấp chiếu khán nhập nội và hồi nội của các giáo-sĩ Lutheran. 70 đại-biểu đến từ 38 quốc-gia tham-dự hội-nghị đã kêu gọi các anh em tín-hữu Hội-thánh Lutheran trên thế-giới lập những tuyên-ngôn và những kháng thư gửi cho các hội đoàn và chánh-quyền về vấn-đề trên.

NEW DELHI, Ấn-độ — Khoảng 160 sinh-viên thần-đạo đang theo học ở các trường thần-đạo ở thành-phố này đang thực-hiện một chiến-dịch từ nhà-đến-nhà với các truyền đạo đơn do Chiến-dịch Văn-phẩm Quốc-Tế cung-cấp.

Nguồn tin trên cũng cho hay là có rất ít tín-hữu hay không có tín-hữu nào cả tham-gia vào chiến-dịch nói trên.

WAXHAW, North Carolina, Hoa-kỳ — Tấn-sĩ Cameron Townsend, Hội-trưởng Sáng lập Hội Ngôn-ngữ Học đã trở về Hoa-kỳ sau nhiều tháng lo phiên dịch Kinh-thánh ở vùng Caucase (phía nam của Nga-sô viết) cho biết có rất nhiều ngôn-ngữ chưa có bản dịch Kinh-thánh. Trong thời-gian được mời lưu lại ở Viện Khoa-Học như thượng khách, Ông Bà đã tiếp-xúc với nhiều yếu nhân. Nhiều người đã tin nhận Chúa sau khi đọc Kinh-thánh Tân-ước hay một phần Kinh-Thánh do Ông Bà trao tặng. Ông Bà Tấn-sĩ Townsend định sẽ trở lại vùng này.

Được biết Hội Ngôn-ngữ Học đã hoạt-động ở Việt-nam trên mười năm qua. Hội chuyên phiên dịch kinh thánh và đặt chữ cho các thổ ngữ chưa có chữ viết.

BỐN TRANG SINH-HOẠT TRUYỀN-GIÁO NÀY
DO MS PHẠM VĂN NĂM, TRƯỞNG-BAN TRUYỀN
GIÁO TRUNG-ƯƠNG PHỤ-TRÁCH BÀI VỞ. CÁC
TÔI-TỐ, CON-CÁI CHÙA CÓ TÀI-LIỆU, TIN-TỨC
GÌ LIÊN-HỆ ĐẾN TRUYỀN-GIÁO, XIN GỞI VỀ
CHO : MỤC-SƯ PHẠM VĂN NĂM

Hộp thư 2576 SAIGON

Vài Tin-tức về « CÔNG-CUỘC TRUYỀN-GIÁO » năm 1972.

* BUÔN-JAT

(Phước-An, Darlac).—

Khi chiến-cuộc bùng nổ tại Quảng-Trị vào 30/3/72, Khu-vực Truyền-giáo giữa sắc-tộc Bru bị thử-thách nặng nề hơn cả, các nhà cửa tại Trung-tâm Truyền-giáo cho sắc-tộc Bru vừa mới tái-lập tại Quận Cam-lô (gần vĩ-tuyến 17) bị đánh phá và bị thiêu rụi gồm có : Trường Tiểu-học, Lớp huấn-nghệ, Ký-túc-xá học-sinh, tư-thất Truyền giáo. Rất may mắn, vì nhờ

Các giáo-sinh Sư phạm Banmêthuôt tiếp nhận Tin-lành nhờ sự dẫn dắt của giáo-sư Thái-bình-An

ơn Chúa che-chở Truyền-giáo Lê-thế-Đình thoát nạn chỉ 1.giờ trước khi tai nạn xảy đến.

Chánh-quyền đưa 2.668 đồng-bào sắc-tộc Bru vào tỉnh Darlac, tại ấp Buôn-Jat, xã Phước-An, (cách Ban-Mê-Thuôt 38 cây số) để định cư họ tại đây, trong số đó có trên 500 tín đồ. Truyền-giáo Lê-thế-Đình cậy ơn Chúa lo cất nhà thờ, cũng cố-động tái-chánh và vật-liệu nhẹ để cất trường dạy chữ, lớp huấn-nghệ cho con cái Chúa.

Truyền-đạo-sinh Thăm (học-sinh nhưt niên Thần-học-Viện) đang phụ tá Truyền giáo Lê-thế-Đình trong công-tác Truyền-giáo tại đây. Thầy Thăm chưa được số phụ cấp nào.

Truyền-đạo-sinh Mpoaq Thanh được

cử đi đến Đà-Nẵng từ đầu tháng Chạp 1972 để hầu việc Chúa giữa đồng bào sắc tộc Bru di cư tại Đà-Nẵng, Cư-Chánh, Nam-Hòa (Thừa-Thiên).

** PLEIKU.— Nữ Truyền-giáo Nguyễn-thị-Ngọc-Liên đã đến Pleiku học tiếng Jorai vừa thực-tập truyền-giáo tại đó. Đây là một điểm son trong lịch-sử truyền-giáo giữa các sắc-tộc của Hội-thánh Tin-lành Việt-Nam, từ năm 1930 đến nay, Hội-thánh nhận và cử nữ truyền giáo đứng theo qui chế Truyền-giáo. Cầu Chúa kêu gọi thêm nam-nữ truyền-giáo đến mùa gặt ở các miền cao-nguyên vì còn nhiều sắc-tộc chưa nghe Tin-lành yêu thương của Cứu-Chúa.

Một điều nên ghi nhận ở đây là Chúa đã cảm-động Hội-thánh Đại-Hàn ở Saigon vui lòng đài-tho

Cần có Truyền-giáo đến các sắc-tộc chưa nghe Tin-Lành

QUẢNG-NGÃI : Sắc-tộc HRÊ

KONTUM : Sắc-tộc SÊĐANG, HA-LANG

Ai sẽ đi cho Ta ? (Ê-sai 6 : 8a)

Kính xin quý con cái Chúa ủng-hộ CÔNG-CUỘC TRUYỀN-GIÁO của Hội-Thánh Tin-Lành Việt-Nam chúng ta bằng cách :

● CẦU-NGUYỆN ● ● DÂNG TIỀN ● ● ● DÂNG ĐỜI SỐNG

Mọi thư-từ, xin liên-lạc với :

ỦY-BAN TRUYỀN-GIÁO TRUNG-ƯƠNG, Hộp-thơ 2576 SAIGON

mọi phí-khoản cho nữ truyền-giáo Nguyễn-thị Ngọc-Liên như : tiền lương, thuê nhà, học tiếng... Nếu có Hội-thánh hoặc gia-đình nào được sự cảm-động muốn đài-tho một gia-đình truyền-giáo thay thế mình đi truyền-giáo cho một sắc-tộc mới, xin liên-lạc với Ủy-ban Truyền-giáo Trung-ương, Hộp thơ 2576, Saigon.

«... Cuộc phục-hưng đã tràn đến Trung-Thượng-Hạt từ Ban-mê-thuật, Lạc thiện, lên Pleiku rồi vào Quảng-Đức.

Tổng số những người cầu nguyện trong 5 Hội-thánh quanh Pleiku từ ngày phục hưng là 837 người, trong số đó có 142 người lớn, 461 thanh-niên và 234 trẻ em. Trong các Hội-thánh, sự phục-hưng đến đều do một đám nhỏ thanh-niên hăng-hái,

sốt-sắng cầu-nguyện dấy động lên, kết quả là đa-số thanh-niên đến với Chúa, cũng có một số khá đông người già cả thường là giới rất khó tin, cũng tiếp nhận Chúa. Trong các Hội-thánh có 25 lần Chúa trả lời cầu nguyện bằng cách chữa bệnh lành lập tức; 5 thầy phù thủy tin Chúa và 6 người giữ vật thần linh bỏ «vật thần» tin Chúa (những người này chủ xướng việc cúng tế hằng năm; các vật thần linh này được truyền từ lưu tôn từ xưa đến nay).

• AN-TÚC (Bình-Định).— Sau một thời-gian làm quen với khí-hậu, phong-tục tập quán và học tiếng Bahnar, Truyền-giáo Đặng-văn-Trung khởi sự đi thăm viếng giao-thiệp làm chứng về Chúa

cho một số đồng-bào sắc tộc Bahnar ở các Buôn, ấp giữa hai tỉnh Bình-Định và Pleiku. Thình-lình chiến-cuộc bùng nổ và tỉnh Pleiku bị đe dọa nặng, nhiều đồng bào đã phải di tản các tỉnh khác. Nhưng Truyền-giáo Trung cạy ơn Chúa ở lại, và vào làng Kong Brach để sống giữa người Bahnar, học tiếng cùng mở lớp dạy Kinh-thánh cho 60 học viên mà thầy gọi là «Lớp Thánh-kinh trong lửa đạn». Trong vòng 3 tháng có thêm 200 đồng-bào trở lại cùng Chúa. Hội-thánh tăng lên trên 500 tín-hữu, nhà thờ phải sửa lại rộng lớn hơn mới đủ chỗ nhóm. (Còn tiếp)

Cơn phục hưng đã đến Hội thánh thượng Hạt.
Anh em ôm nhau làm hòa và xưng tội.

GHI-ÂN. — CÁC ÂN-NHÂN ỦNG-HỘ VIỆC TRUYỀN GIÁO

Tháng 12 - 1972

Hội-thánh Đại-hàn Saigon 21.000 đ. Bà MS Nguyễn thanh-Hằng 1.000 đ. Ông Nguyễn văn Nghi 2.000 đ. Ông Lê Sô 2.000 đ. Ông Phạm văn Tạo 1.000 đ. Ông Nguyễn tấn Thành 1.000 đ. Ông Đặng ngọc Vinh 1.000 đ. Hội-thánh Thới-an-hội, Cần-thơ 5.100đ. Hội-thánh Việt-nam Gia-nghĩa 7.000 đ. Hội-thánh Thượng Quảng-Đức 9.100 đ. Hội-thánh Nhơn-Cơ 3.000 đ. Hội-thánh Bu Đak 1.200 đ. Công-ty Alpha Saigon 10.000 đ. Ông Lê chí Thành 1.000 đ. Hội-thánh Tuy-hòa 7.000 đ. Ông Huỳnh văn Phụng 1.000 đ. Cô Nguyễn thị Hỷ 200 đ. Bà Lê thị Sáu 100 đ. Bà Võ thị Phước 1.000 đ. Ông Đinh Sơn 1.000đ. Ông Phan Tái 500 đ. Ban Thanh-niên An-Hải 430 đ. Bà Phan quang Cần 500 đ. Anh Nguyễn văn Sơn 500 đ. Ông Phan Dũ 1.000 đ. Ban Thanh-niên HT An-Hải kỳ II 715 đ. Bà Nguyễn văn Lý 2.000 đ. Ban Bào ngoại THV. Nha-trang 22.000 đ. Hội Truyền giáo Phước Âm Liên-hiệp 44.800 đ. Thu : 148.145đ xuất 220.900đ.

Tháng 01 năm 1973

Hội-Thánh Long-Xuyên 3.000 đ. Hội-thánh Cam-Ranh 6.100 đ. Hội-thánh Đà-Nẵng 5.000 đ. Hội Phụ-nữ Thượng Bảo-Lộc 3000 đ. MS Kiều-Toản 1.000 đ. Hội-thánh Rạch-Giá 3.200 đ. Ông Phan văn Huy 600 đ. Ông Huỳnh quang Diệu 1.000 đ. Hội-Thánh Saigon 32.000 đ. Hội-Thánh Bàn-Cờ 32.000 đ. Bà Nguyễn văn Huân 500 đ. Ông Nguyễn văn Dế 2.000 đ. Ông Phan Hoàng 300 đ. Ông Hồ công Văn 1.000 đ. Ông Trần văn Chơn 100 đ. Ông Trần Phương 4.000 đ. Cô Phạm thị Mỹ Dung 100 đ. Cô Huỳnh thị Cúc 20 đ. Bà Trương thị Dơn 1.200 đ. Thần học Viện Nha-trang 23.500 đ. Bà Nguyễn thị Hồng 1000 đ. Hội-thánh Khánh-hội 4.850 đ. Ông Phạm quang Phẩm 6.000 đ. MS Phạm văn Năm 2.000 đ. Ông Lê văn Hồng 2.000 đ. Hội-thánh Nha-trang 40.000 đ. Hội-thánh Cần-Thơ 6.720 đ. Bà MS. Nguyễn thanh-Hằng 1.000 đ. Ông Trần hữu Trí 500 đ. Nhóm H.K.T 7.000 đ. Hội-thánh Pleiku 4.650 đ. Hội-Thánh Pleiku 14.650 đ. Bà Đào-Kỳ 5.000 đ. Hội-Thánh Phú-Lâm 3.350 đ. Ông Đoàn văn Tề 200 đ. Công-ty Alpha 10.000 đ. Bà Huỳnh thị Tắc 1.200 đ. Cô Phạm thị Mỹ Dung 1.000 đ. Hội-Thánh Qui-nhon 10.600 đ. Hội-Thánh Bảo-lộc 2.500 đ. Tiền hộp Hội-thánh Đà-Lạt 3.000 đ. Ông Nguyễn văn Vinh 500 đ. Cô Nguyễn thị Minh-Hương 500 đ. Hội-Thánh Thượng Banmêthuot 17.175 đ. Hội-Thánh Băng Bhok 250 đ. MS Đặng văn Sung 2.000 đ. Hội-Thánh Phan-Rang 10.000 đ. Ông Nguyễn văn Phiên 100 đ. Ông Dương văn Ngự 100 đ. Cô Nguyễn thị Kê Xia 1000 đ. Cô Dương thị Ngọc Tuyết 100 đ. Hội-Thánh Mỹ-an 11.000 đ. Hội-Thánh Kiến-Tường 5.400 đ. Ông Nguyễn văn Quởn 300 đ. Bà Đỗ thị Ba 1.000 đ. Ông Nguyễn văn Còn 500đ. Cô Nguyễn thị Dân 300đ. Ông Hà phước Hà 200đ. Ông Huỳnh kim Mẫn 1.500đ. Ông Nguyễn văn Ba 500đ. Ông Trương đình Mẫn 1.000đ. Tiền Hộp Hội-thánh Mỹ-tho 6.300đ. Ông Phạm hữu Trí 1.000đ. Ông Phan văn Tám 1000đ. Ông Phó đức Thanh 500đ. Ông Trần phấn Đức 200đ. Ông Huỳnh hữu Phước 40đ. MS Trương văn Sáng 3.000đ. Hội-thánh Gò-vấp 3.000đ. Bà Kiều phi Mã 1.200đ. Ông Nhữ đình Đạt 500đ. Bà TĐ Nguyễn văn Xoàn 1.000đ. Bà Phan tư Dung 50đ. Bà Phan thị Còn 200đ. Bà Bảy Huân 100đ. Bà Nguyễn Khăng 500đ. Ông Nguyễn xuân Mỹ 3.000đ. Cậu Phạm vũ Hành 500đ. Cô Phan thị Mỹ Vân 200đ. Ông Vũ Hoàng 22.000đ. MS Lê khắc Cung 2.000đ. Hội-Thánh Đại-Hàn Saigon 21.000đ. Hội Truyền-Giáo P.A.L.H. 202.273đ. Thu : 569.828đ xuất : 340.880đ.

Bức thư ngỏ

Thưa Quý Vị,

Tạ ơn Chúa, trong năm 1972 vừa qua công cuộc Truyền-giáo của Hội-thánh Tin-lành Việt-Nam chúng ta giữa các sắc-tộc được kết-quả tốt — mặc dù chiến-cuộc xảy ra có gây thiệt-hại cho hai khu-vực Truyền-giáo giữa sắc-tộc Bru ở Cam-Lộ (Quảng-Trị) và sắc-tộc Stiêng ở Bình-Long — đó cũng là nhờ sự ủng-hộ tích-cực của quý Hội-thánh về phương-diện cầu-nguyện và lo ủng-hộ tài-chánh. Xin quý Hội-thánh vui nhận nơi đây lòng **TRI-ÂN** chơn-thành và nồng-nhiệt của chúng tôi.

Kính mong quý con cái Chúa vui lòng tiếp-tục ủng-hộ công-cuộc Truyền-giáo của Hội-thánh nhà cách mạnh-mẽ như tinh-thần đã được thể-hiện trong ngày **Chúa-nhật Truyền-giáo 7.1-1973** vừa qua, bằng sự ghi sổ tiền hứa dâng hằng tháng hoặc hằng năm, và quý vị có thể lần lượt gởi sổ tiền, dâng mỗi tháng hoặc mỗi ba tháng, nhờ Ủy-viên đặc-trách việc Truyền-giáo của quý Hội-thánh đề ông ấy sẽ gởi đến cho ông Mục-sư Nguyễn-hữu-Phiên là Thủ-quỹ của Ủy-ban Truyền-giáo Trung-ương, địa chỉ Hộp thư 329 Saigon.

Ủy-ban Truyền-giáo hy-vọng cậy ơn Chúa sẽ phát-triển công cuộc Truyền-giáo trong năm 1973 này bằng cách gởi thêm Truyền-giáo đến các khu-vực mới như Quảng-Ngãi cho sắc-tộc Hrê, Kontum cho sắc-tộc Sêđang, Halang, v.v.... Cũng như Ủy-ban cần phải giúp thêm chi-phí di-chuyển cho các vị Truyền-giáo để hoạt-động trong khu-vực mình mà bấy lâu nay chưa có. Với hiện-tình đất nước, Ủy-ban đã phải cần có mỗi tháng hơn 200 ngàn đồng để cung lương cho 16 gia-đình Truyền-giáo trong và ngoài nước.

Chúng tôi kỳ-vọng nơi quý Hội-thánh hết lòng hiệp-tác cách chặt-chẽ trong việc phát-triển công cuộc Truyền-giáo giữa các sắc-tộc trong và ngoài nước chúng ta.

Thân-ái kính chào toàn thể quý Ban Trị-sự và con cái Chúa.

Nay kính thơ

Thay cho Ủy-ban Truyền-giáo Trung-ương
Trưởng-ban

Mục-sư **PHẠM-VĂN-NĂM**

CƠ-QUAN XUẤT-BẢN TIN-LÀNH

14, Hồng-Bàng, Saigon Quận V
Hộp thư 329, SAIGON

Sách Vừa Xuất-Bản Nhỏ Mua Xem:

- * **LỜI SỐNG HÀNG NGÀY** (trọn bộ 4 quyển)
của Mục-sư Charles H. Spurgeon

Sách này là một trong các tác-phẩm của C.H. Spurgeon, nhà truyền-đạo trứ-danh của Anh-quốc ở vào thế-kỷ thứ 19, được biên-soạn nhằm nêu lên những lời hứa của Chúa trích ra từ Thánh-Kinh, dùng để suy-gẫm hằng ngày, sáng và tối.

Giá bán mỗi quyển: 240 đồng.

- * **VIỆC CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA**
của Mục-sư Trương văn Tốt

Trong 50 trang sách, với 16 hình-ảnh in offset, tác-giả ghi lại những ơn-phước đặc-biệt các Hội-thánh Cao-nguyên Nam Thượng-Hạt đã nhận được trong cuộc phục-hưng năm 1971.

Giá bán: 50 đồng

Sách Đã Xuất-Bản:

- * **BỨC TƯỜNG LỬA**
của Marie Monsen

Qua câu chuyện của bà Marie Monsen, nữ truyền giáo Na-uy, do chính bà tự thuật trong quyển sách nhỏ này, chúng ta có thêm những chứng-nghiệm quý giá về quyền năng vô hạn của Chúa. Ngài quả thật là bức tường lửa vây quanh dân-sự Ngài.

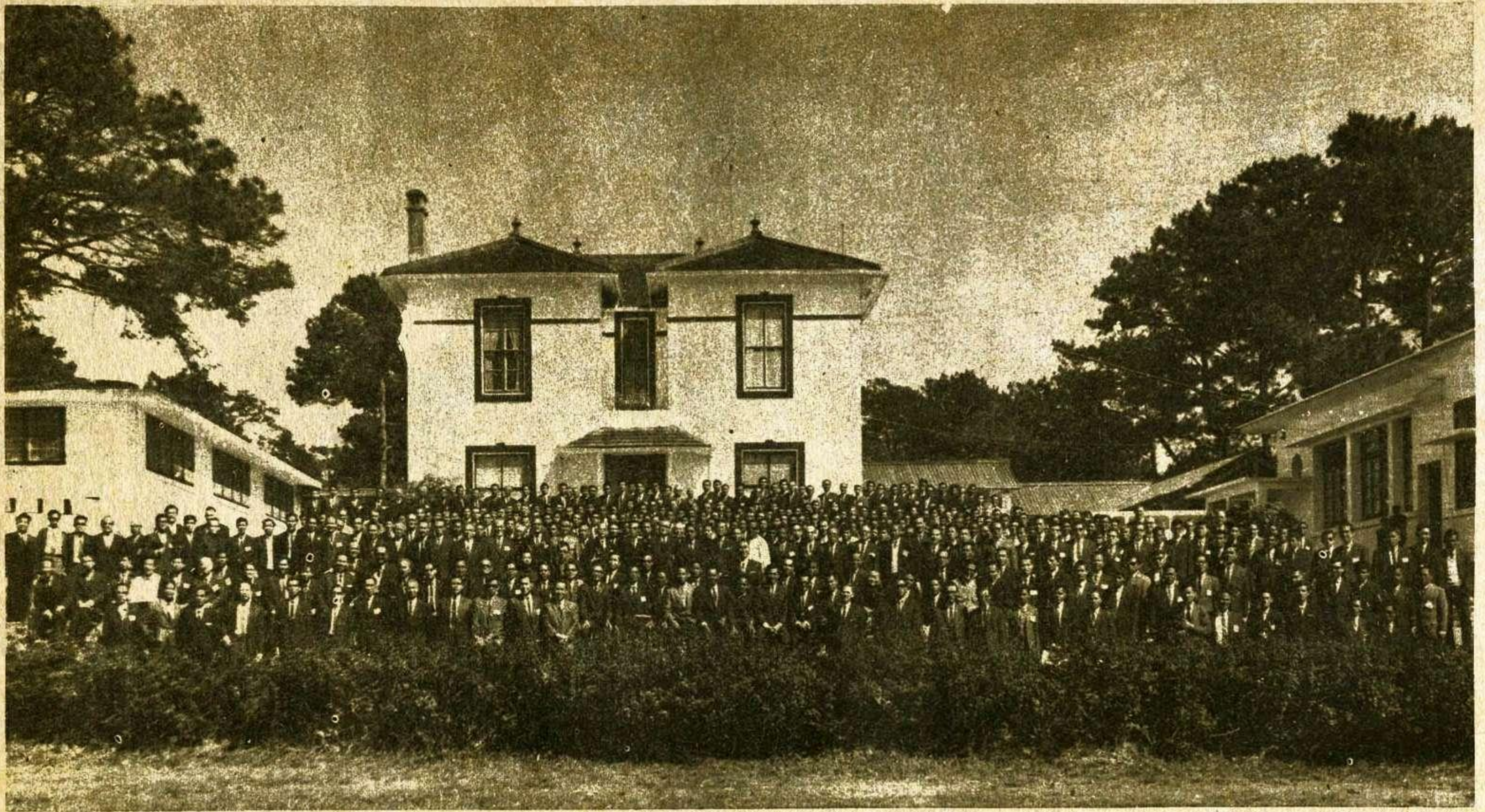
Các Mục sư Truyền đạo đã xem qua câu chuyện này trong **Giảng và Sống** đều cảm-động và được phước. Do sự ngỏ ý của số đông, sách này được in thêm để phổ-biến trong Hội-thánh.

Giá bán: 50 đồng

Sách Sắp Xuất-Bản:

- * **NAN-ĐỀ CỦA TÔI** — Sách chỉ-nam về hôn-nhân, do Mục-sư Walter Trobisch, tác-giả quyển **TÔI CÓ YÊU MỘT THIẾU-NỮ** biên-soạn. Mọi người đều nên đọc sách này.

HỘI-ĐỒNG BỒI-LINH MỤC-SƯ TRUYỀN-ĐẠO TẠI DALAT, TỪ 1 ĐẾN 4.1.1973

Diễn-giả chính là Mục-sư SUBOTH SAHU (Ấn-độ) và Mục-sư PAK OCTAVIANUS (Nam-dương)